

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

INFORMATION

ISSN 0346-3540

JUBILEUMSNUMMER 1969 — 1979

UFO-Information fyller tio år. Det firar vi med ett jubileumsnummer. Och vad i bildväg kan då vara lämpligare att presentera på en förstasida än det här sköna färgfotot med en vy som genast fångar den sanne ufologens intresse — rymden på vid gavel för nya observationer under en ny kommande tioårsperiod med UFO-Information!

Foto: Carl-Anton Mattsson

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen. Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige. Utkommer med 6 nr/år.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen – Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Ohman, Jan Lind, Jan-Ove Sundberg, Carl-Anton Mattson, Tommy Gustavsson, Florent Sickenga, Christina Thornesköld.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information

Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli

Box 16, 596 01 Skänninge

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0. UFO-Information 60 kronor helår.

OM

Du känner för UFO-Information

Stöd oss med ett extra bidrag

Postgirot är det vanliga

8 43 25 — 0

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift – redigering, planering tryckning m.m. – sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Artiklar och övrigt material från denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansv. utgivare.

Hjälp oss med översättningar

Engelska, franska, tyska, italienska, spanska, japanska, ryska, polska, portugisiska Vi får brev och skrifter från alla delar av världen.

Därför behöver vi Dig som kan något utländskt språk för översättningsarbete, främst för material till UFO-Information. Hjälp till i UFO-arbetet! Kontakta UFO-Informationens redaktion, Box 16, 596 01 Skänninge, tel.: 0142/440 30.

Innehålls- förteckning:

Närkontakt av tredje graden. Smälänning mötte enmetersman	3
Märklig syn vid Åreskutan. UFO iakttogs uppifrån	6
UFO på besök i Göteborg	7
Intensiv närstudie av UFO-besättning. Skadat tefat landade för reparation	8
Skogsarbetare såg ljudlöst UFO landa	10
Trillade och fotograferade ett UFO	11
Finspångsrapporten – en kritisk granskning	12
Helge glömmer aldrig sitt möte med de tolv små männen	19
Puckelformat UFO över Åsenhöga	20
Ständig förnyelse förutsättning för UFO-Information ...	22
Fick rymdbesök en augustinatt för 21 år sedan	24
Tefatsman skrämd 15-åringar i Kolmården	26
Utomjordiska besökare på nattlig spaningstur i Mantorp	31
För 21 år sedan i Domsten	32

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Närkontakt av tredje graden:

Smälänning mötte enmetersman med osynlig farkost!

Av Jan-Ove Sundberg och Leif Svensson

På kvällen den 28 januari 1979, fick reparatören Lars Eriksson (fingerat namn) först uppleva en serie mystiska driftavbrott på sin arbetsplats, vid Forsheda Gummifabrik, som är belägen 15 kilometer väster om Värnamo i Småland. Sedan ett oförklarligt strömavbrott, som också lade det närliggande samhället i mörker. Och som kulmen på det hela, en närkontakt av tredje graden: ett möte med en klassisk enmetershumanoid, som flög sin väg med en för vittnet osynlig farkost!

Lars Eriksson är av Forsheda Gummifabrik anställd som reparatör av anläggningen och har också till sin arbetsuppgift att svara för underhåll av värme pannor och fläktar.

Söndagen den 28 januari var en dag som alla andra, och Eriksson började arbetet vid den tid han brukar, klockan 17,15, för att arbeta i ungefär tre timmar. Allt var rutinmässigt lungt fram till strax före klockan 18,00. Då stannade plötsligt ångpannan utan orsak. Eriksson blev väldigt förvånad. Han kontrollerade alla ventiler, men kunde inte upptäcka något som helst fel på dem. Då han gick över till ett elskåp för att ta sig en titt på säk-

ringarna, stannade även värme pannan.

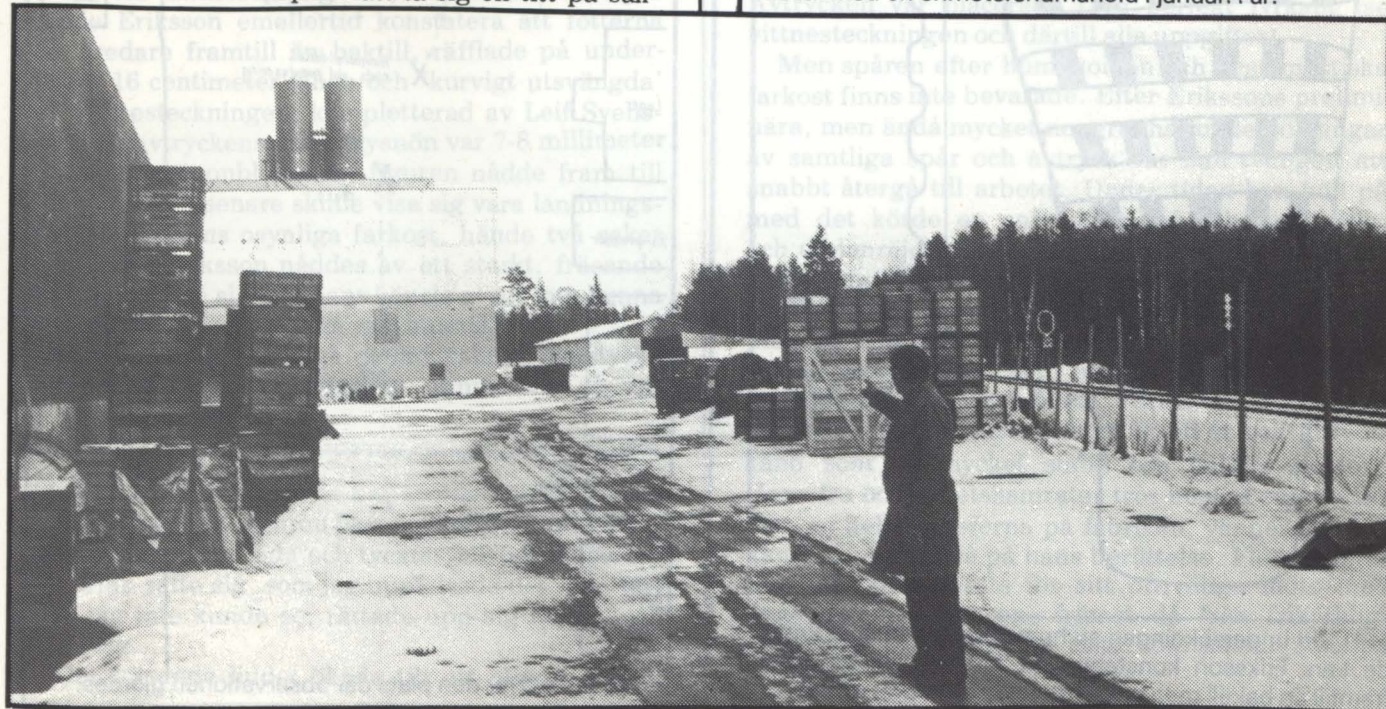
Eriksson gjorde fruktlösa försök att starta pannorna. Dessutom försökte han via en ventil att släppa ut ånga från den ena pannan. Men egendomligt nog gick ingen ånga ut i ledningarna! Medan han arbetade med ångventilen, indikerade kontrollbordet att en ventilationsfläkt på tredje våningen i anläggningen också den hade stannat.

- Jag har arbetat med pannorna i 16 år och aldrig varit med om något liknande, säger Lars Eriksson. Båda pannorna och någon fläkt har väl stannat någon gång tidigare, men aldrig allt på en gång. Inget verkade fungera, jag var alldeles förbluffad...

I nästa ögonblick bröts strömmen! Och strömavbrottet drabbade inte bara gummifabriken, utan lade också hela samhället Forsheda i mörker. Det blev dock kortvarigt. När strömmen hade kommit tillbaka, startade efter en stund även pannorna och ventilationsfläkten, dock utan Erikssons medverkan - vilket tekniskt sett är helt omöjligt! Klockan var då ungefär 18,15 på kvällen.

Eriksson kontrollerade noggrannt att allt fungerade som det skulle, tog på sig en tröja och gick ut för att gå ner till pumphuset, cirka 700 meter

Det var här, vid Forsheda Gummifabrik i Småland, som reparatören vid företaget upplevde det sällsamma mötet med en enmetershumanoid i januari i år.

därifrån, och starta kylvattenpumpen till själva maskinparken i fabriksanläggningen.

Liten mörk figur

När han hade kommit halvvägs, fick han på ett avstånd av 25-30 meter syn på en liten, mörk figur som han först trodde var en pojke på 7-8 år. Figuren kom gående från fabriksområdet och var till synes på väg mot elcentralen.

- 'Hur har du kommit in här?', var min första tanke, säger Lars Eriksson. Huvudgrinden och grinden till pumphuset, som ligger utanför själva anläggningen, var låsta. Antingen måste han ha krupit in under stängslet som omger fabriken, eller vara son till någon av basarna, fortsatte min tankegång.

När Eriksson kom närmare stannade figuren till. Höjde sin högra hand, som i en hälsningsgest, och

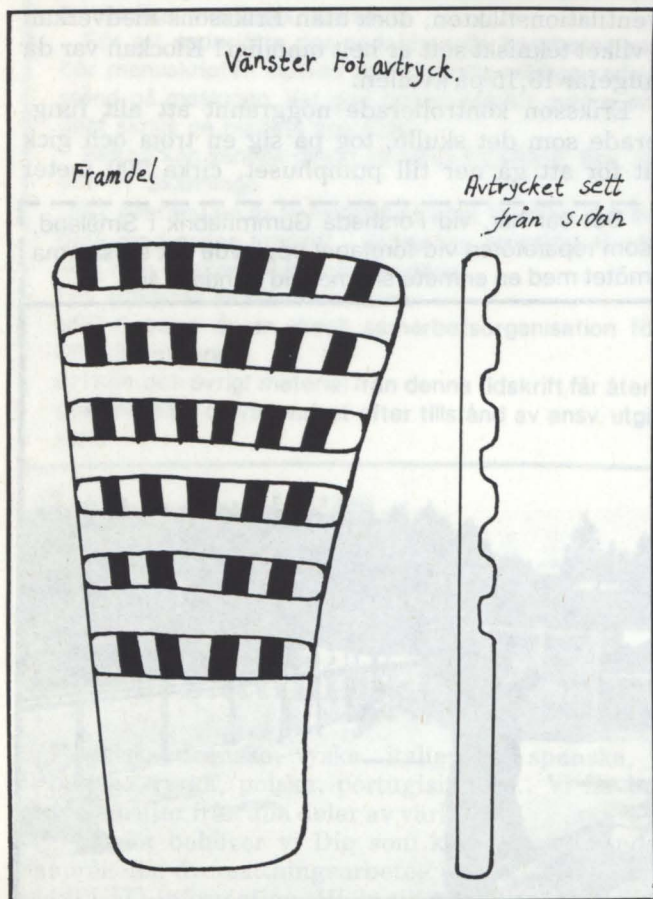
fick Eriksson att hejda sig.

- Först trodde jag att pojken hälsade på mig, och jag har för mig att jag hälsade tillbaka med att höja min hand på samma sätt. Men då jag försökte fortsätta framåt mot honom kunde jag bara inte. Det tog emot... Jag kunde inte röra mig!

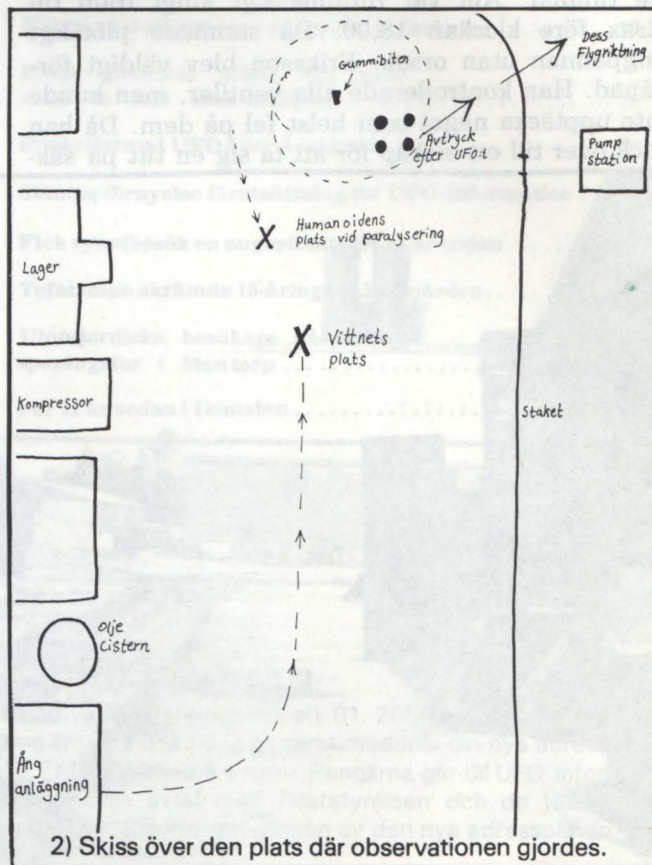
Eriksson upplevde ingen obehagskänsla och kände sig aldrig hotad av figuren. Han har svårt för att beskriva oförmågan att röra sig som en paralysering kanske. Och säger när han tillfrågas speciellt på den punkten, att han inte säkert vet om han ville eller inte kunde gå framåt mot den mystiska figuren.

Det var inte förrän 'pojken' plötsligt vände sig, som det gick upp för Eriksson att han inte alls hade att göra med en människa.

- Så med ens gjorde han en högst märklig helomvändning... ja, jag har aldrig sett något liknande. Det var liksom en svävande rörelse, med först den ena foten en bit över marken, sedan den andra foten på samma sätt. I vändningen gled hans bakfötter, som om han hade halkat till på snön. Just det här såg jag inte, men halkat hade han bevisligen gjort

1) Vid undersökningen av humanoidens fotspår kunde Lars Eriksson konstatera att fötterna var bredare framtill än baktill men också att undersidan var refflad.

2) Skiss över den plats där observationen gjordes.

av de spår att dömma som jag sedan undersökte på just platsen för helomvändningen.

Skuttade iväg

I den märkliga helomvändningen tog humanoiden också ett jättekliv som Eriksson senare uppmätte till en och en halv meter. I nästa ögonblick började humanoiden att avlägsna sig med meterlånga - skutt! Med ryggen mot Eriksson, kunde denne nu också se att figuren hade en slags hjälm på huvudet som räckte ner till axlarna. Den förmodade hjälmen föreföll att vara fyrkantig till formen.

- Han skuttade som ett djur när han avlägsnade sig, säger Lars Eriksson. Hela tiden med kroppen besynnerligt framåtlutad, liksom hukande. Det gick ganska snabbt och efteråt uppmätte jag meterlånga skuttavtryck i snön.

- Att beskriva honom är inte lätt. Allt jag kan säga, är att han var cirka en meter hög, svart till färgen och bar en fyrkantig hjälm, som nådde ända ner till axlarna. Hans kroppsbyggnad var normal, alltså som hos en människa. Huruvida han bar någon dräkt eller inte, kunde jag ej avgöra. Det var halvskumt ute, och belysningen på platsen var inte sådan att figuren lystes upp, men det var ändå tillräckligt för att se omgivningarna klart och tydligt.

Fräsande ljud

Vid sin undersökning av humanoidens fotspår kunde Eriksson emellertid konstatera att fötterna var bredare framtill än baktill, räfflade på undersidan, 16 centimeter långa och 'kurvigt utsvängda' (se vittnesteckningen; kompletterad av Leif Svensson). Fotavtryckens djup i nysnön var 7-8 millimeter.

I samma ögonblick som figuren nådde fram till den plats som senare skulle visa sig vara landningsplatsen för hans osynliga farkost, hände två saker samtidigt: Eriksson nåddes av ett starkt, fräsande ljud och just då släppte hans känsla av att inte kunna röra sig, och han kunde gå vart han ville.

Humanoidens märkliga avfärd saknar motstycke i den svenska UFO-historien, åtminstone så vitt UFO-Information vet.

Osynlig farkost

- Med ens blev figuren liksom längre, lutade överkroppen åt höger sida och tycktes nästan lägga sig ner. Han satte sig, som jag uppfattade det, i en farkost jag inte kunde se, rättade upp sig något, och flög iväg...

Det fräsande ljudet ökade till ett skarpt, inten-

sivt vinande. Humanoiden lyfte från marken, sittande eller halvliggande inuti en farkost som antingen var osynlig eller föreföll att vara det för vittnet Lars Eriksson, och for iväg mellan ett par granar på andra sidan om fabriksstängslet.

Vinandet blev svagare och svagare, tills figuren försvann som en liten prick. Att jag inte såg farkosten han färdades i kan jag inte för mitt liv förklara, men så var det... säger Lars Eriksson.

Vid undersökningen av humanoidens efterlämnade fotspår fann Eriksson också ett annat märkligt beteende av den mystiske besökaren. En på platsen för försvinnandet fastfrusen gummibit, hade av allt att döma cirkelats av humanoiden - som gått närmare och närmare i cirklar, påminnande om ett djur som till en början visar rädsla för något det inte omedelbart kan identifiera. Till sist hade humanoiden uppenbarligen nått fram till gummibiten och, som det såg ut, stuckit in ena foten under en lös kant av den.

Rädd för gummi

- Detta är bara en teori... men för mig såg det ut som om figuren till en början var rädd för den fastfrusna gummibiten säger Lars Eriksson.

På platsen där humanoiden lyfte i sin osynliga farkost, fann Eriksson senare fyra cirkelrunda avtryck som efter en i själva verket fysisk farkost. Avtrycken var placerade i en perfekt fyrkant (se vittnesteckningen och därtill alla uppgifter).

Men spåren efter humanoiden och dess mystiska farkost finns inte bevarade. Efter Erikssons preliminära, men ändå mycket noggranna, undersökningar av samtliga spår och avtryck var han tvungen att snabbt återgå till arbetet. Under tiden han höll på med det körde en snöplog in på fabriksområdet och undanröjde alla bevis på det som just hade utspelat sig! Föraren av snöplogen, bekräftar dock att han sett spår på platsen för det inträffade, men att han inte närmare tänkt på det. Den fastfrusna gummibiten, som humanoiden så intressant inspekterade, är också borta. Vart den tog vägen är inte känt. Lars Eriksson, som är 56 år och gift, är känd som en mycket stabil och pålitlig person. Hans fru och arbetskamrater tror honom emellertid inte, ej heller cheferna på fabriken, vänner och bekanta tvivlar också på hans berättelse. Flera gånger har han trakasserats för sitt ofrivilliga möte med den mystiska figuren, främst då från frikyrkligt håll som borde vara de sista som kastar sten på oskyldiga.

Märklig syn vid Åreskutan:

UFO iaktogs UPPIFRÅN!

Jenny Nordin och Lage Nordström iaktog under nära två timmar flera märkliga UFO-fenomen den 7 januari 1976. Paret vistades i en högt belägen sportstuga och kunde observera föremålen ovanifrån - mot en nedanför belägen skog. Denna observationsvinkel torde eliminera alla teorier om misstolkningar av ljusfenomen på högre höjd!

- Vi vistades i min sportstuga vid Henåbacken vid vägen till Vålådalen, berättar Jenny Nordin. Där har vi en vidsträckt ytsikt över Åreskutan och Edsåsen. Strax efter midnatt den 7 januari tyckte jag att det blev ovanligt ljust i stugan och bad därför Lage se efter om det kom någon bil på vägen utanför.

- Han såg inget på vägen men konstaterade att det var stjärnklart och norrsken. Sedan gick han fram till fönstret och tittade och såg då att det lyste i skogen nedanför.

Jenny Nordin gick då också fram till fönstret och såg då också hon ett föremål som lyste och glimmade där nere i skogen. Stugan ligger så högt att de kunde se ljuset uppfraån - ner mot skogen nedanför stugan. Avståndet till ljuset beräknade de vara cirka en kilometer.

- Det blinkade och glimmade i gulorange och grönt. Jag uppskattade storleken på föremålet till cirka två meter, berättar Jenny.

- Det såg trekantigt ut - med spetsen riktad uppåt - men sedan tändes ett pärlband av ljus runt underdelen och då antog föremålet en rektangulär form med en spetsig topp.

Eldkula som steg

- Efter en stund såg jag en raket - eller något som liknade en eldkula - stiga upp mot skyn. Jag såg inte varifrån den kom - den hade hunnit en bra bit på väg upp när jag först upptäckte den. Men det var ändå absolut tyst.

Klockan var då halv ett på natten. Lage Nordström såg aldrig 'eldkulan' eftersom han stod med en kikare (7 × 50) och i stället betraktade det rektangulära föremålet nere i skogen.

UFO med tre fönster

- Efter nära två timmar tändes en stark 'strålkastare' på höger sida av farkosten - hela skogen lystes upp av ett enormt kraftigt blåvitt ljussken,

minns Jenny Nordin. Och så med ens framträdde ett jättestort föremål. Det var nästan som en explosion med ett rödgult sken i mitten och som vibrerade. Det ovala föremålet hade tre mycket stora fönster. Ovanför syntes ett vitt 'gasmoln' som verkade strömma ut från övre delen av föremålet. Molnet var också klart avgränsat och verkade rotera. Det fenomenet iakttog vi i ungefär 40 sekunder - storleken på hela fenomenet uppskattade vi till minst 50 meter i diameter!

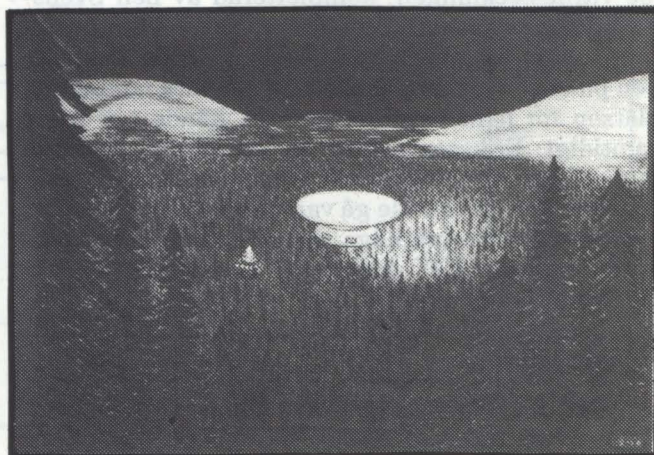
- Då det kraftiga ljusskenet lyste upp skogen såg vi att båda föremålen nu svävade över trädkropparna. Det stora fönsterförsedda föremålet blev först mörkt och endast det mindre rektangulära lyste någon minut till innan också det slocknade. Det senare tändes dock åter någon minut men sedan blev allt mörkt.

- Vi såg inte föremålen avlägsna sig från platsen - dom bara slocknade! Dagen efter åkte vi runt Edsåsen men hittade inga tillfartsvägar till området där vi sett föremålen.

Ett ymnigt snöfall senare under dagen omöjliggjorde ytterligare sökande efter eventuella spår. Såväl polisen som flygflottiljen i Östersund uppgav vid förfrågan att varken flygplan eller helikoptrar opererade i området den aktuella natten.

Loy Solli

Ill. C. B. Vos

— Föremålet lyste upp hela skogen med ett kraftigt blåvitt sken. Och ovanför syntes ett vitt "gasmoln" som verkade strömma ut från farkostens övre del, berättade Jenny Nordin.

UFO på besök i Göteborg:

Ljudlös farkost svävade utanför köksfönstret!

Av Carl-Axel Jonzon

En solig och klar junimorgon 1957 blev en Göteborgare vittne till hur en märklig farkost svävade över markytan vid hans bostad. Fritjof Gullmare steg upp vid sextiden i den fina sommarmorgonen och satte fyr i spisen för att värma rakvattnet och kaffet. Tvättstället och spegeln var placerade alldeles innanför köksdörren i den spartanskt inredda stugan. Där stod Fritjof Gullmare och rakade sig när han plötsligt fick höra ett ljud som påminde om störtregn!

- Jag blev mycket förvånad. Och då jag öppnade dörren kunde jag konstatera att allt var lungt och stilla. Det var soligt ute - men inte en regndroppe föll! Då hörde jag att ljudet kom från husets baksida. Jag tänkte därför gå ut och se vad det rörde sig om. Men jag hann bara ta ett steg på kökstrappan innan något otroligt inträffade. Jag blev stående som fastnaglad - framför mina ögon fanns något som jag aldrig skådat i hela mitt liv!

Fritjof Gullmare fick se ett ljusomhöljt skimrande, långsträckt, föremål på cirka tre-fyra meters avstånd. Föremålet stod alldeles stilla och svävade cirka en meter över marken. Det var ljudlöst men omvälvligt av ett ständigt virvlande orangefärgat ljus som såg ut att gå i både vertikal och horisontal riktning runt flygkroppen som verkade genomskinlig!

- Jag ansträngde mig för att kunna se genom det

bländande ljuset och försöka utröna om det fanns några varelser ombord, berättar Fritjof. Men det enda jag såg var en svart skugglik avskärmning i 'fören' på farkosten. Jag stod ungefär fyra meter ifrån den. Och på det avståndet kunde jag varken känna lukt eller värme. Farkosten hade inga utskjutande delar men jag tyckte mig se en rund kant överst längs flygkroppen.

Fritjof Gullmare uppger att han kände det som om någon i den märkliga farkosten iakttog honom under några minuter.

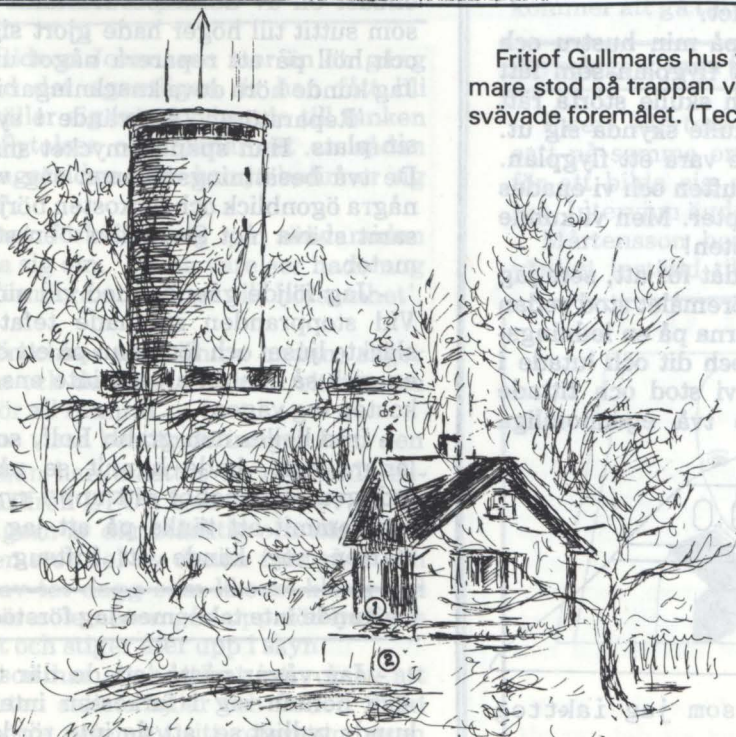
Den totala observationstiden vet han inte. Men plötsligt lyfte farkosten ljudlöst rakt upp och nu såg han att den liknade en cirkelrund skiva. Enligt vad han själv uppger kan detta ha berott på att cirklande ljusbågar gav ett intryck som av honom tyddes på detta sätt.

- Jag följde med blicken när den passerade ett högt berg vid Annedal. Och även då höjde den sig lodrätt uppåt. Till slut försvann den ur mitt synfält, slutar Fritjof Gullmare.

- Att det brusade som ett störtregn när jag blev uppmärksam på farkosten kunde inte bero på annat än att det på baksidan av mitt hus fanns en jättestor björk. Och då detta flygande föremål sänkte sig ner här har lövmassorna i björken vibrerat våldsamt.

Carl - Axel Jonzon

Fritjof Gullmares hus vid Änggårdskolonin. Herr Gullmare stod på trappan vid 1, och framför honom, vid 2, svävade föremålet. (Teckning: Henry Persson).

Intensiv närstudie av UFO-besättning:

Skadat tefat landade för reparation efter att ha orsakat kraftbortfall?

Förre övermontören Gideon Johansson har under sitt liv haft flera märkliga upplevelser av UFO-karaktär. I den här artikeln låter han UFO-Informationens läsare ta del av en sällsam händelse 1959 då han fick ett ovanligt gynnsamt tillfälle att på närhåll granska en UFO-besättning som, utan att låta sig störas av hans närgångna observationer, fortsatte att reparera sin farkost!

Gideon Johansson då 57 år, var vid tiden för händelsen han här skildrar i aktiv tjänst som övermontör vid Brusafors - Hällefors Kraft AB. Han var bosatt i Mariannelund i Småland. När det gäller underliga upplevelser har Gideon Johansson i flera avseenden varit en 'gynnad' person. Här delar han med sig av sina erfarenheter till oss.

- Någon av de sista dagarna i september 1959 blev det klockan 18,55 en kväll strömvabrott i Mariannelund. Jag var anställd vid kraftbolaget men hade också hand om ställverken vid Smålands Kraft, berättar Gideon Johansson.

- Jag var på väg ut från min bostad för att utföra mitt servicejobb då jag strax utanför dörren mötte min då 25-årige son Rolf. Han undrade vad det var frågan om och jag svarade att det tydligen rörde sig om ett totalt elkraftbortfall.

- Ja, det är ju becksvalt överallt, konstaterade han samtidigt som han gjorde mig uppmärksam på ett ljus över Verdandihuset i samhället.

- Jag kallade ögonblickligen på min hustru och ropade till henne att det var ett flygplan som fått motorstopp och som förmodligen skulle störta rätt över huset och att hon därför skulle skynda sig ut.

- Vi såg nu att det inte kunde vara ett flygplan. Farkosten stod nämligen stilla i luften och vi enades om att det måste vara en helikopter. Men vi kunde inte höra ett enda ljud från farkosten!

- Den kom sakta singlarande nedåt för att, som jag tyckte, landa i min lilla täppa. Föremålet stod sedan nästan stilla i höjd med isolatorerna på en ledningsstolpe. Föremålet vinglade hit och dit och lutade i skarp vinkel ned mot oss där vi stod och tittade uppåt. - Vi kunde tydligt se två egendomliga

figurer inne i farkosten som vred sig åt höger och kom emot toppen på ett litet rundformigt lönnträd som stod vid trottoarkanten vid Hantverkaregatan.

- Föremålet rutschade ned utmed trädets grenar som skadades. Ett krasande ljud hördes då också. Farkosten kom på kant ned mot gatan - men utan att någon gång röra vid asfalten! - Och låg sedan och svävade en halvmeter över gatuplanet.

Metodisk reparation - blixtnabb avfärd

Föremålet använde ingenting att stödja sig på utan svävade i luften och gungade hela tiden med långsamma rörelser som en båt på sjön dagen efter en storm. Under tiden reparerade en besättningsman någonting inne i farkosten - man hade tydligen fått en skada som gjorde den nästan manöveroduglig.

- Jag stod i min port vid Hantverkaregatan ungefär tre meter framför farkosten och jag kunde studera varelserna ingående från närhåll. Ombord fanns ett kompakt vitt ljus men med en intensitet som jag vare sig förr eller senare sett maken till.

- Den upplysta rutan hade rundade hörn. Den var halvrund och lutade bakåt som på ett flygplan - rutan utgjorde en del av den runda kupol som bildade ett 'tefat'. Innanför rutan satt till vänster endast en av de ombordvarande varelserna - den som suttit till höger hade gjort sig fri från sin sele och höll på att reparera något under rutans kant. Jag kunde höra dova knackningar innifrån.

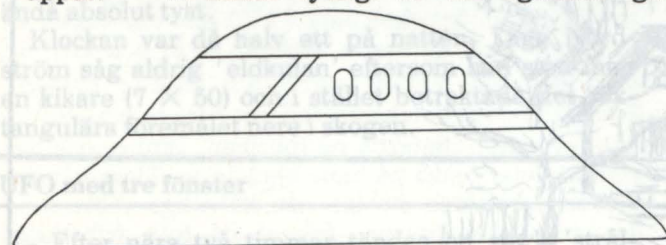
- 'Reparatören' återvände i synfältet och intog sin plats. Han spände mycket snabbt på sig selen. De två besättningsmännen såg varandra i ögonen några ögonblick och farkosten började därefter långsamt sväva mot Storgatan - en sträcka på cirka 35 meter.

- Jag följde gående med vid sidan om farkosten. Vid stoppranden stannade tefatet ett ögonblick, släckte ljuset och försvann på ett ögonblick! Avfärden gick så snabbt att jag inte ens hann se vart farkosten tog vägen!

- Inte heller min grabb Rolf, som befann sig lite längre bort, hade hunnit se något. De startade tydligen blixtnabbt rätt upp i rymden. Senare har jag kommit att tänka på att jag ögonblicket efter starten nog kände ett luftsug kring byxbenen.

De kunde inte tala - men jag förstod dem

- Jag vågar påstå, att de där två 'människorna' som befann sig i farkosten inte kunde tala. Jag kunde tydligt se, att de inte rörde det allra minsta

Så här såg det tefat ut som jag iakttog den 30 september 1959

Föll och fotograferade ett UFO:

Fotoexpertis:

Bluff så gott som utesluten

på sina små munnar och läppar. De såg endast varandra rakt i ögonen.

- När jag försökte få lite kontakt med dem genom att vinka med handen och le så hjärtligt som möjligt, spärrade de endast upp ögonen för ett ögonblick. Varje gång någon av varelserna såg mig i ögonen var det, som om jag fick vetskap om vad som hänt dem. Jag viste inom mig vad som hänt dem - jag viste, att de kommit för nära någonting. Det var de som hade orsakat elkraftbortfallet. Morgonen därpå gick jag direkt till felstället och fick då se hur fasledarna såg ut. Tydligen hade de kommit för nära linjen. Ledarna var kraftigt belagda.

- Omkring en halvtimme efter denna händelse fick jag svåra stickande smärtor i kroppen från midjan och nedåt båda benen. Detta orsakade mig ett långt och svårt lidande.

- Jag kom att tänka på att jag långt tidigare läst om att man kunde få strålskador om man kom för nära sådana flygande föremål. Tanken på detta gjorde mig orolig och förtvivlad. Jag besökte flera olika läkare och talade om för dem vad jag upplevt.

- Det var 'inre åderbråk' förklarade de och gav mig lugnande tabletter för att göra mig bra igen. Men jag fick lida i många år innan jag av en händelse kom över ett medel som påskyndade läkningen av vad som inte kunde vara annat än strålskador.

Telepatisk bild av främmande planet

Självklart har Gideon Johansson mer än en gång grubblat över vad det egentligen är han fått bli vittne till. Han ställer sig inte avvisande till tanken på telepatiska inflytelser och menar att en sådan påverkan på mottagarsidan - där han ju befinner sig - 'är ganska enkel'.

Hur det därimot förhåller sig på sändarsidan kan ju ingen uttala sig om. 'Dessa varelser hade nog en fruktansvärd förmåga att tvinga till hörsamhet', framhåller han.

- Man har ingen chans att komma undan, säger Gideon Johansson och det man fått veta sitter som etsat på hjärnan för all framtid.

Han säger sig ha vissa bestämda intryck från den telepatiska påverkan han utsattes för. Sålunda skulle den planet varifrån UFO:t kom omges av en fuktig atmosfär. Dagen är där blåaktig och när solen går ner förtätas en stor del av denna fuktighet och faller ner i form av tät dagg som liksom kletar vid allt. Nästa dag när solen åter går upp förflyktigas denna fukt hastigt och stiger åter upp i skyn.

Gideon Johansson har ett bestämt intryck av att den okända planeten saknar sjöar och floder. Träd och växter har större delen av sitt rotsystem ovan

markytan. Lufttrycket är annorlunda än det som råder på jorden. Det förekommer obetydlig eller ingen vind på planeten.

Första gången dessa varelser såg solen var när de företog resan ned till vår jord. Det var tydligen en stor händelse för dem.

- Kanske kommer världens skickliga vetenskapsmän en gång att kunna ge oss svaret på de många gåtorna? Åtminstone när det gäller de atmosfäriska förhållandena borde detta vara möjligt, menar Gideon Johansson.

Slutomdöme:

Fall med mycket starkt bevisvärde

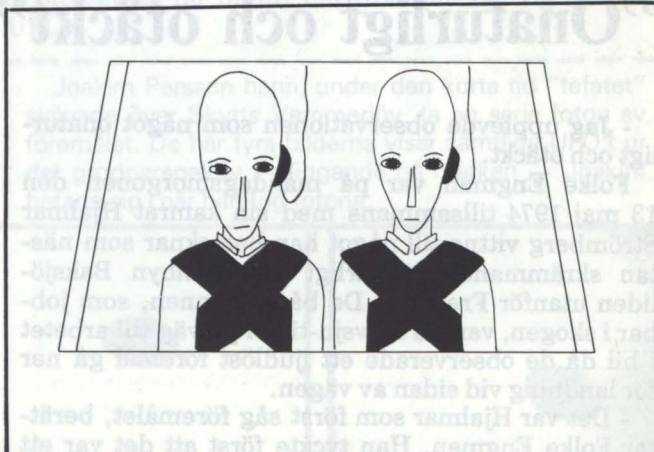
Denna UFO-rapport är en av de bästa Sverige har att uppvisa. Den är bra därför att det finns fler än ett vittne. Huvudvittnet är pålitligt och väl förtroget med att observera flygande föremål. De effekter på omgivningen, som blev resultatet av landningen, gör sitt till för att styrka sanningshalten i berättelsen; strömbavbrottet, avbruten trädtopp, vittnet fysiskt skadad, etc. Alla dessa saker - vanliga i UFO-sammanhang - utgör i det här fallet starka argument för att ett oidentifierat flygande föremål verkligen kom ner till markytan, och att föremålets besättning observerades på nära håll.

Framtiden må utvisa om Gideon Johanssons berättelse är sann. Hur som helst observationen kommer att gå till UFO-historien!

Psykologen: Inga tecken på medveten dikt

Ewert Mårtensson, psykolog till yrket och bosatt på samma ort som Johansson, besökte vittnet för att bilda sig en uppfattning om hans pålitlighet. Intervjun ägde rum den 17 juni 1969.

Mårtensson berättar att Johansson var mycket vänligt inställd till en intervju och svarade villigt

Intensiv närstudie av UFO-besättning:

Skadat tefat landade för reparation efter att ha orsakat kraftbortfall?

och engagerat på alla frågor.

- Han är en pigg och vital pensionär, ganska talför, och det var inga svårigheter att samtala med honom. Han tycktes vara fullt ärlig och övertygad om att han sett en farkost från en främmande planet. Psykologen kunde inte finna något som tydde på att berättelsen är uppbyggd eller en förvanskning

av en mer trivial händelse.

- Han har sett någonting och det finns ju i båda fallen vittnen som i stort bekräftar hans berättelse, säger han.

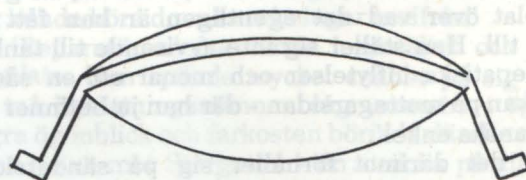
Till detta kan läggas att Johansson vid tiden för observationen 1959 varit anställd i samma företag i 39 år.

Skogsarbetare såg ljudlöst UFO landa "Onaturligt och otäckt"

- Jag upplevde observationen som något onaturligt och otäckt.

Folke Engman var på måndagsmorgonen den 13 maj 1974 tillsammans med sin kamrat Hjalmar Strömberg vittne till något han betecknar som nästan skrämmande onaturligt vid hembyn Baksjöliden utanför Fredrika. De båda männen, som jobbar i skogen, var vid halvsju-tiden på väg till arbetet i bil då de observerade ett ljudlöst föremål gå ner för landning vid sidan av vägen.

- Det var Hjalmar som först såg föremålet, berättar Folke Engman. Han tyckte först att det var ett

Så här såg föremålet ut enligt Folke Engman och Hjalmar Strömberg — gråfärgat och ungefär av bilstorlek. Under landningen fälldes två "ben" ut från föremålets kropp och fungerade som landningsställ.

flygplan och att det flög förvånansvärt lågt.

- Vi stannade bilen och gick ur för att titta närmare på föremålet som vi uppfattade stod stilla i luften cirka 300 meter från vår observationsplats. Det hela var helt ljudlöst - även när det landade!

- Folke Engman och Hjalmar Söderberg uppfattade föremålet vara lika stort som en bil och grått till färgen. Under landningsmanövern fälldes två 'ben' ut och tjänstgjorde av allt att dömma som landställ.

Lars Nilsson

Föll och fotograferade ett UFO:

Fotoexpertis:

Bluff så gott som utesluten

Av Carl-Axel Jonzon

Joakim Persson, från Skytts Vemmerlöv utanför Trelleborg, är övertygad om att det var ett flygande tefat han, då som 14-åring, en dag i december 1972 såg kretsande över hemmet i Skåne. Joakim lyckades också fotografera tefatet - ett metalliskt föremål. UFO-Information redovisar här de foton han tog av föremålet. Det är en svit på fyra bilder som här också bedöms av fotoexpertis på tidningens begäran.

- Föremålet kom nästan ljudlöst flygande rakt över mig, berättar Joakim. Det hade en silverglänsande färg och såg ut att vara cirka 20 meter i diameter. Kanske flög det på 50 meters höjd. Joakim gjorde iakttagelsen vid elvatiden på förmiddagen - just som han med sin kamera var på väg ut för att fotografera i naturen.

- När jag hade hunnit en bit från huset snavade jag och föll omkull, berättar Joakim Persson. När jag reste mig upp fick jag se farkosten i luften rakt ovanför! Först trodde jag att det var ett moln men sedan upptäckte jag att det var alldeles för kompakt och att det därför måste vara något annat.

- När jag fick upp kameran och tog några bilder såg jag också den silverglänsande färgen. Föremålet försvann sedan i 80 graders vinkel mot nordväst.

Joakim vågade först inte tala om sin märkliga upptäckt men började istället läsa all litteratur som finns om flygande tefat. Till sist var han övertygad.

- Det var ett flygande tefat jag fotograferade!

Fotoexpertisen konstaterar efter sin granskning av foton att bilderna är tagna med en småbildskamera av typ 24 x 36 mm:

Filmen är Ektacrome Hign Speed (Diapositiv film). Känsligheten är 160 ASA. Fyra exponeringar är gjorda.

Bild 1 är antagligen tagen på höjdformat. UFO-storleken är på filmen 7 mm. Det befinner sig mitt på bildytan. Upptill på UFO:t kan man se en svag utbuktning som är något oskarpare än den övriga delen. Att detta tycks vara en kupol ligger nära till hands. I övre vänstra hörnet finns några kvistar eller grenar som är något oskarpa. Filmen är där något underexponerad. Om kameran är automatisk är detta normalt då bilden är tagen mot himlen.

Det kan i detta fall ha påverkat exponeringen så att föremålet blivit underexponerat.

Bild 2 (vilket omdöme också gäller bilderna 3 och 4) är tagen med kameran på tvärformat. Denna andra bild är den bästa i bildsviten. UFO:t är något mindre (6 mm) och ligger i mitten av bildytan. Överdelen, eller kupolen, syns också något bättre än på den första bilden. I undre högra hörnet syns troligen väggen på ett rödmålat hus. Huset är relativt oskarpt återgivet. UFO:t är något skarpare, vilket stämmer om avståndsställningen är satt på oändlighet och husväggen är nära fotografen (5-10 m). Bilden är något överexponerad jämfört med bild 1.

Bild 3 är lika exponerad som den andra och visar endast undersidan på föremålet. Här är UFO:t lite större återgivet (7 mm) och ligger mitt i bildytan.

Bild 4 är underexponerad och här ligger UFO:t nere i vänstra hörnet. Storleken på föremålet är här större än på de föregående bilderna, cirka 7,5 mm. Man kan också skimra litet av kupolen.

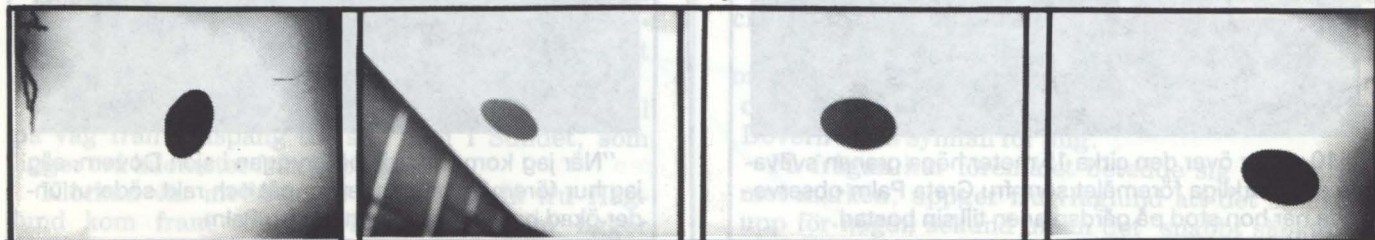
Inga ljus eller reflexer synes på någon av bilderna.

Joakim Persson uppger avståndet till cirka 50 meter och storleken på föremålet till omkring 20 meter. Det är svårt att kontrollera. Vi vet inte med vilken brännvidd bilderna är tagna. Om vi antog att de togs med ett normalobjektiv (cirka 50 mm) och att avståndet var cirka 50 meter kan föremålet inte ha varit så stort som omkring 20 meter. Det bör i så fall ha varit omkring 6 meter!

Bilderna kan knappast ha tillkommit genom att ett mindre föremål har kastats upp i luften och sedan fotograferats. Det skulle nästan vara omöjligt att kasta så att föremålet hamnar så 'lika' som bilderna visar. Och detta fyra gånger i följd!

Slutsatsen får bli att det trots allt rör sig om ett UFO.

Joakim Persson hann, under den korta tid "tefatet" svävade över Skytts Vemmerlöv, ta en serie foton av föremålet. De här fyra bilderna visar samtliga UFO:t ur det godperspektiv - liggande på marken - Joakim befann sig i när han tog foton.

Finspångsrapporten

— en kritisk granskning av ännu oidentifierade flygande objekt!

Av Jan-Ove Sundberg

På kvällen den 22 mars 1967 gjorde två kvinnor i Finspång närobservationer av UFO:s som svävade på låg höjd över köpingen. Kriminalpolisen i Norrköping kopplades in på fallen och efter deras utredning var det första föremålet en väderleksbalong som av de kraftiga vindarna förts in över Sverige från Norge och det andra ett mindre skolflygplan från F.11 i Nyköping! Kriminalpolisen i Norrköping skickade denna fina förklaring till försvarsstaben i Stockholm och därmed ansåg man att allt var klart. J-O:s egen omfattande utredning visar emellertid att kriminalpolisen i Norrköping har begått flera fel och att de stöder sig på okontrollerade uppgifter. Vidare har artikelförfattaren dragit den slutsatsen att föremålen fortfarande måste betecknas som oidentifierade!

Onsdagen den 22 mars 1967, strax före klockan 17,00, var fru Greta Palm från Finspång på väg hem från en granne. Det var klart väder vid den aktuella tidpunkten, uppehåll, solsken och vindstilla med endast några spridda moln på himlen.

Cirka 50 meter från fru Palms bostad korsas vägen av en järnväg. Det var när hon passerade den som hon kände en underlig värmevåg och ett lätt vinddrag. Samtidigt uppfattade hon ett lätt susande ljud. Det lät inte som ett motorljud, utan som ett monotont, inte särskilt starkt sus.

Fru Palm tittade upp mot skyn och såg då hur

ett underligt föremål svävade rakt över hennes hus. Föremålet stod alldeles stilla i skyn på cirka 25 meters höjd.

Fru Palm berättar:

- Det var ett märkligt föremål. Jag uppskattar dess storlek till omkring 5 meter i diameter, och det var något ovalt till formen. Ovansidan på föremålet såg jag inte men däremot undersidan, och den hade formen av en skål. Färgen på föremålet var grå.

Fru Palm sprang ner mot sin bostad, och när hon hade kommit in på tomten började föremålet att röra sig.

Hon fortsätter:

- Hela undersidan var räfflad, närmast liknande korrugerad plåt. På fyra ställen i räfflingen fanns ljuspunkter, de liknade backljuslamporna på en bil, både till ljusstyrka och storlek.

När fru Palm kom fram till en båtbygga som ligger vid sjön Dovert, mot vilken tomten gränsar, såg hon hur föremålet steg snett uppåt och rakt söderut under till synes ökad hastighet.

Hon följde föremålet med blicken tills det försvann och uppger, att hon under den tiden fortfarande såg ljusen under det. Föremålet steg hela tiden högre och högre tills det var utom synhåll.

Fru Palm uppger att hela observationstiden var ungefär 3-4 minuter.

Eftersom fru Palm gärna ville ha en ordentlig förklaring till vad hon sett, kontaktade hon kriminal-

10 meter över den cirka 15 meter höga granen svävade det märkliga föremålet som fru Greta Palm observerade när hon stod på gårdsplanen till sin bostad.

"När jag kom fram till båtbyggan i sjön Dovert, såg jag hur föremålet steg snett uppåt och rakt söderut under ökad hastighet", berättade fru Palm.

polisen i Norrköping för att de skulle göra en ingående undersökning.

Tisdagen den 4 april 1967, anlände kriminalassistent P.E. Thelin och hans kolega K. Nyqvist till Finspång för att på ort och ställe höra fru Palms version av händelseförloppet.

Ur polisrapporten:

'När föremålet började röra sig hördes icke något ökande ljud. Icke heller ökade susandet i styrka. Det företog icke roterande rörelser, inga svängningar eller sidorörelser och icke heller kunde hon iaktta att något rörde sig på föremålet. Hon såg ingen rök och kände icke heller någon lukt, bara ett lätt 'värmedrag'.

Redan på detta tidiga stadium av undersökningen måste kriminalpolisen ha dragit slutsatsen att det inte kunde ha rört sig om ett bemannat föremål av känd typ, och eftersom man förnekar existensen av UFO, måste man ha enats om att benämna föremålet som en utlänsk väderballong på drift! Ballongförklaringen är inte något nytt, och vad myndigheterna vet är, att den i nio fall av tio accepteras av massmedia, som inte har tid eller vilja att granska de många UFO-fallen vidare.

Polisrapporten fortsätter vidare:

'Fru Greta Palm har aldrig sett något liknande tidigare, och hon kunde icke bilda sig någon uppfattning om vad det var, när hon först fick se det. Hon förklarade, att hon är väl förtrogen med hur reaflygplan både ser ut och hur de 'låter', då det ibland flygs rätt mycket över området där hon bor. Hon säger bestämt, att det icke var något flygplan eller annan känd farkost.

Ännu en farkost observerades vid Finspång

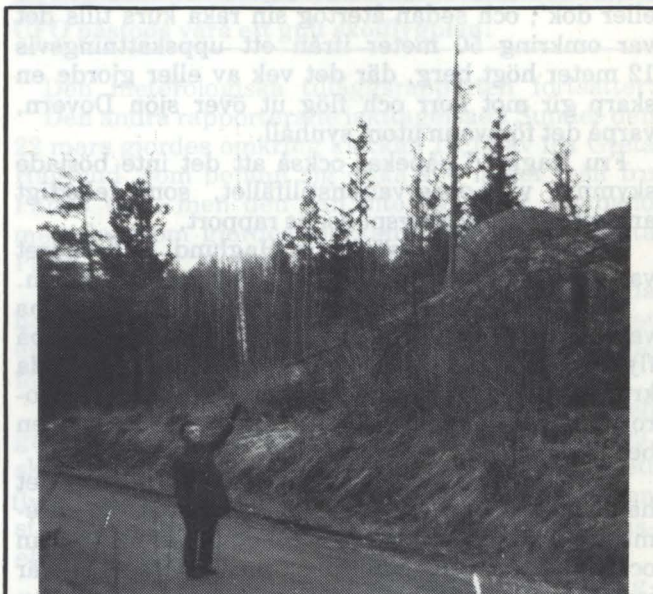
Samma kväll som fru Palm gjorde sin iakttagelse vid sjön Dovern, observerade en annan kvinna från Finspång ytterligare ett oidentifierat objekt i skyn.

I Norrköpingspolisens rapport till försvarsstaben i Stockholm uppges att den observationen gjordes mellan klockan 18,15 och 18,30 på kvällen den 22 mars 1967.

Men vid min intervju med kvinnan uppgav hon att Norrköpingspolisen missuppfattat tiden. Hon såg det mystiska föremålet redan mellan klockan 16,00 och 16,30. Vilket betyder en tidsskillnad på mellan en och en halv till två timmar! Och tidsskillnaden är, som läsaren snart får se, av mycket stor betydelse.

Kvinnan fru Greta Haglund, färdades på cykel på väg från Finspång till sitt hem i Sundet, som ligger två kilometer från köpingen.

Klockan var mella 16,00 och 16,30 då fru Haglund kom fram till en vägkorsning som ligger

"Här kom jag cyklande då jag fick se ett ovalt föremål som kom farande i skyn på bara cirka 25 meters höjd", berättade fru Greta Haglund.

omkring 500 meter väster om hennes bostad i Sundet.

Fru Haglund berättar:

- Jag hade cyklat förbi vägkorsningen då jag plötsligt hörde ett fräsande ljud som från en fyrverkeriraket, kanske var det något starkare. Samtidigt kände jag hur luften blev tung och tryckande och svår att andas, och då blev jag rädd och undrade vad som höll på att hända. Jag tittade uppåt till vänster och fick då se ett ovalt, avlångt föremål, som kom farande på cirka 25 meters höjd.

-Föremålet var flammigt orangefärgat och något gult till färgen. Efter sig hade det en eldfärgad utstrålning, som jag närmast liknar vid en skarp svetslåga.

På frågan hur stort föremålet var säger fru Haglund att hon tror, att det var mellan en till en och en halv meter i diameter.

Hon fortsätter:

- Föremålet dök upp i östlig riktning och fortsatte, då det passerade mig, mot väst. När det passerade mig lade jag ifrån mig cykeln och sprang tillbaka cirka 20 meter för att se vart det skulle ta vägen.

-Jag kunde se hur föremålet dök ner mot marken omkring 50 meter framför ett berg, girade framför det och försvann i nordlig riktning ut över 'ön Dovern utom synhåll för mig.

På frågan hur föremålet betedde sig då det dök mot marken, uppgav fru Haglund att det stannade upp för någon sekund innan det 'snabbt sänkte sig

Finspångsrapporten

— en kritisk granskning av ännu
oidentifierade flygande objekt!

eller dök', och sedan återtog sin raka kurs tills det var omkring 50 meter ifrån ett uppskattningsvis 12 meter högt berg, där det vek av eller gjorde en skarp gir mot norr och flög ut över sjön Dovert, varpå det försvann utom synhåll.

Fru Haglund påpekar också att det inte började skymma vid observationstillfället, som felaktigt angivits i Norrköpingspolisens rapport.

- Solen var uppe, säger fru Haglund. Och vädret var klart, endast spridda moln syntes på himlen.

På frågan vad det mystiska föremålet kunde ha varit, svarade fru Haglund, att hon inte trodde på flygplansteorin, vilken framfördes av såväl de båda kriminalpoliserna från Norrköping som den meteorolog från F. 13 i Norrköping, som efter händelsen besökte henne.

- Vi både hör och ser flygplan som flyger över det här området, fortsätter fru Haglund. Det här föremålet gick stundtals mycket snabbare än ett jetplan och det är inte ens jämförbart med ett sådant. När jag först fick se det blev jag ganska rädd, men sedan övergick rädslan i intresse och nyfikenhet på vad det kunde vara. Vad jag tror att det var? Ja, det vill jag inte säga något om, men inte var det något känt föremål, det är jag helt säker på!

Fru Greta Haglund är osäker på hur lång tid hon såg det oidentifierade föremålet, men säger att det måste ha varit i minst en och en halv minut.

Ett utdrag ur den perfekta polisrapporten

Även fru Haglund förhöordes av de båda kriminal-assistenterna från polisen i Norrköping.

Ur polisrapporten:

'Det började skymma vid tillfället, och då hon såg föremålet endast någon kort stund, kan hon ha miss-tagit sig på både avstånd och storlek.

Fru Greta Haglund har ingen uppfattning om vad det kunde ha varit, i varje fall var det inget flyplan.

Hon har icke talat med fru Palm vid något till-fälle efter händelsen.'

Tilläggsutredning av meteorologen vid F. 13

Ur polisrapporten:

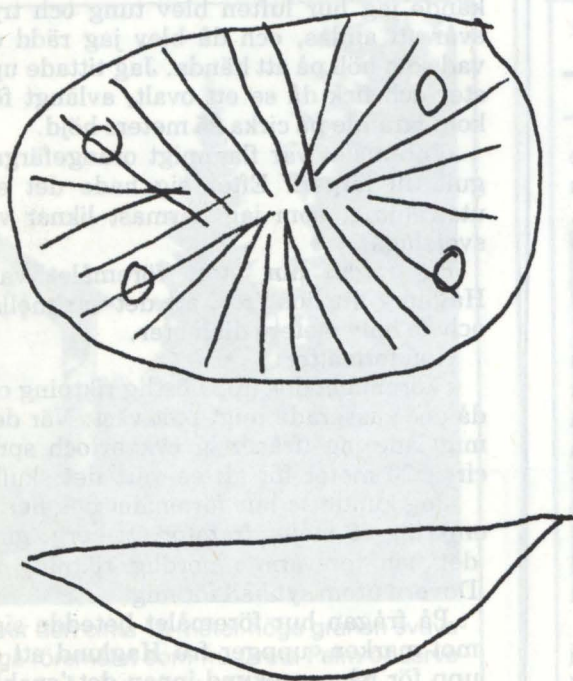
'Med anledning av de rapporterade iakttagelser-na av okända flygande föremål vid Sundet, Finspång klockan 17,00-18,30 den 22 mars 1967 har framkom-mit vid en utredning som utförts vid avdelning 2, F. 13:

Vädret var vid den aktuella tiden nästan klart med 1-3/8 cumulusmoln (molnbas cirka 1.500 meter) och mycket god sikt (över 75 kilometer).

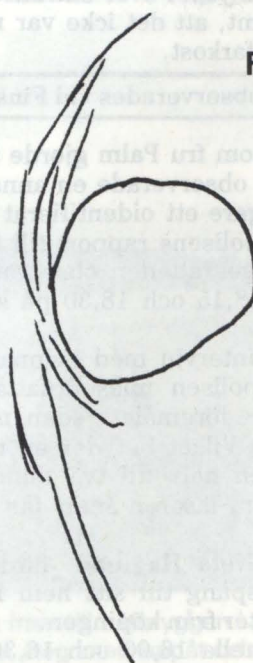
Det blåste rätt starkt, (klockan 18,00: 12 meter i sekunden, klockan 19,00, 9 meter i sekunden enligt avläsningarna vid F. 13, och ungefär samma vind bör ha rätt i Finspångsområdet).

Vitnesteckningar från polisens utredning den 4.4 1967.

Fru Palm

Fru Haglund

Höjdvinden var också mycket kraftig, medelvind för höjdsiktet 0,5-20 kilometer ungefär 290 grader och 40 meter i sekunden.

Det är relativt vanligt att det vid dylika iakttagelser rör sig om radiosond - eller radarvindmättningsballonger. Sådana ballonger sänds upp vid mätplatser klockan 01,00 och 13,00 dagligen. De är vätgasfyllda, cirka 2 meter i diameter och stiger normalt under 1,5-2 timmar upp till cirka 30 kilometers höjd där de spricker för att sedan falla till marken.

Mätinstrument och radarreflektorer hänger några meter under ballongen.

Ballongen utvidgar sig med höjden och är redan på 10 kilometers höjd ungefär 4 gånger så stor som vid marken.

Det har hänt att det blivit något mindre hål i ballongen som medfört, att den efter att ha kommit upp på hög höjd börjat sjunka. Sedan den åter kommit ned på låg höjd kan den ha tätats därför att den blivit mindre och därefter fortsatt i stort sett horisontellt.

Det har sannolikt varit fråga om ett dylikt fall vid iakttagelsen den 22 mars 1967 klockan 17,00 i Sundet, Finsspång.

Ballongen med vidhängande lina har drivit med vinden på låg höjd (storleksordningen 50 meter över terrängen) och av den nedåtgående vind (nersvep), som vid detta tillfälle måste ha rått på aktuell plats (vid familjen Palms villa), tryckts nedåt. Härvid har linan för en stund fastnat i den höga gran, som står cirka 5 meter väster om huset.

Då fru Palm närmade sig huset, lossade linan från granen och ballongen fortsatte med vinden i ostsydostlig riktning och ut över sjön Dovern. På östra sidan av sjön, där terrängen höjer sig, har ballongen åter stigit på grund av där rådande uppvind.

Ovan framförda förklaring till den rapporterade iakttagelsen har meddelats fru Palm, som anser att den kan vara riktig.

De iakttagna ljusen kan ha uppstått genom solreflexer i ballongen eller eventuellt medföljande instrument.

Om det var en radiosondballong kan den ha släppts upp i Gardermoen eller Sola i Norge klockan 13,00 den 22 mars.

Radiosonderingar hade även gjorts klockan 13,00 vid F. 6 i Karlsborg och på Torslanda vid Göteborg. Ballongerna från dessa platser har emellertid under rådande vindförhållanden passerat 5-10 mil söder om Finsspång.

Radarvindmätningar görs dessutom ibland vid Bofors skjutfält, men den 22 mars hade man inte gjort någon mätning, däremot flera den 21 mars.

UFO påstods vara ett gult skolflygplan!

Den meteorologiska tilläggsrapporten fortsätter:

Den andra rapporterade iakttagelsen i Sundet den 22 mars gjordes omkring klockan 18,15 av fru Greta Haglund, som befann sig cirka 100 meter från fru Palms villa, men den kan inte ha något samband med den som gjordes klockan 17,00 av fru Greta Palm.

Fru Haglund hade, enligt egen uppgift, först då hon läst tidningsartikeln om det mystiska föremålet Erinrat sig, att även hon sett ett underligt lysande föremål den 22 mars.

Hennes iakttagelse, som skedde sedan solen gått ned (solnedgång den 22 mars klockan 18,09, skymningens slut klockan 18,51), måste ha varit ett flygplan, som ännu belysts av den under horisonten stående solen. Vid dylika tillfällen kan starka ljuseffekter uppstå.

En undersökning har gett vid handen, att ett flygplan av typ Sk 50 SAAB Safir startat klockan 18,00 från F. 11 i Nyköping och flugit på 200 meters höjd mot norra Vättern och passerat Finsspång ungefär vid tidpunkten för fru Haglunds iakttagelse. Flygplanet som är gult, hade vid tillfället strålkastare och lanternor tända.

Fru Haglund anser det inte för helt osannolikt, att det kan ha varit detta som hon sett.

Samma kväll fälldes F. 11 lysbomber på norra Vättern. Den första fälldes klockan 19,21 och ljuset kunde iakttagas både vid F. 13 och F. 11. Dessa lysbomber har på grund av tidsskillnaderna dock knappast något samband med ovan relaterade händelser och iakttagelser.

Den meteorologiska tilläggsrapporten avslutas med orden:

Undertecknad har i samband med utredningen av dessa händelser besökt både fru Greta Palm och fru Greta Haglund och på ort och ställe i detalj tagit del av deras version av händelseförloppet.

Rapporten är undertecknad:

F. 13 Norrköping

K. Edström

Meteorolog

Norrköpingspolisens utredning en skandal!

Jag anser att Norrköpingpolisens egen utredning av händelserna i Finsspång den 22 mars 1967 är en skandal!

Utredningen kan vid första anblicken och speciellt med tanke på F. 13-meteorologens detaljrika inlägg, te sig faktamässigt riktig. Men granskar man den närmare i sakuppgifterna, talar med

vittnena och beger sig till platserna för de olika händelseförloppen, som jag gjort, då finner man att rapporten inte längre överensstämmer med sanningen på flera viktiga punkter!

På goda grunder och med tidigare dålig erfarenhet från myndigheternas agerande i sådana här fall anser jag, att Norrköpingspolisens rapport endast har tillkommit för att ännu en observation av UFO skall kunna visas upp som varande något helt naturligt.

Sedan nämnda rapport legat hos försvarsstabens säkerhetsavdelning, dit den sändes, har någon textat följande krumelur i kanten på sidan 1:

'Trevligt att för en gångs skull få se en ordentlig utredning och en vettig förklaring'...

Vad skrivaren av dessa rader betecknar som en ordentlig utredning är ett medvetet falsarium, och så länge myndigheterna envist håller fast vid sin inställning att UFO inte existerar, kommer vi att få dras med utredningar, som är ett slag i ansiktet på den seriösa UFO-forskningen!

Hårda ord? Men begrunda då följande:

1. Fru Greta Palms observation den 22 mars 1967 klockan 17,00 i Finspång

Det är ytterst osannolikt att en radiosond - eller en radarvindmättningsballong av något slag skulle kunna orsaka något av följande, som fru Palm uppgett:

1. En underlig värmevåg
2. Ett lätt vinddrag
3. Ett monotont ljud

Vidare, finns det någon svensk eller utländsk ballongtyp som har räfflad undersida, med fyra ljuspunkter som liknar backljuslampor både till ljusstyrka och storlek?

I maj i år besökte jag FOA i Stockholm och passade då på att ställa den frågan till överingenjör Tage Eriksson, som officiellt är den person på FOA som har hand om inkomna UFO-rapporter.

När herr Eriksson erinrat sig fallet i Finspång 1967, svarar han:

- Nej inte vad jag känner till. Men nu behöver föremålets undersida inte ha varet räfflad som beskrivits, den kan i stället ha varit undersidan av en veckad ballong, som luften tillfälligt gått ur, och de ljus som fru Palm uppger sig ha sett kan ha varit solreflexer.

Men på min fråga till fru Palm om föremålet verkade vara metalliskt eller om det kunde tänkas vara av annat material, som t.ex. gummi som ballonger är gjorda av, svarade hon mycket bestämt att föremålet föreföll att vara metalliskt och solitt!

Meteorologen vid F. 13 i Norrköping, herr Edström, skriver i sin tillägsrapport att den förmod-

ade ballongen med vidhängande lina, kan ha fastnat i den höga gran som är belägen cirka 5 meter väster om fru Palms bostad.

Men fru Palm är helt säker på att hon inte såg någon vidhängande lina under föremålet.

Hon säger:

- Föremålet stod absolut stilla i någon minut, det svävade på cirka tio meters höjd över den 15 meter höga granen. Och eftersom jag såg föremålet mycket tydligt kan jag säga säkert, det hade inte någon lina hängande under sig.

Fru Palm uppger vidare att det blåste ganska starkt vid observationstillfället, men att föremålet trots detta stod alldeles stilla!

Vilken ballongtyp skulle klara av att stå absolut stilla i 14 sekundmeter, som enligt meteorolog Edström troligen blåste i området vid den tidpunkten?

Meteorologen skriver vidare:

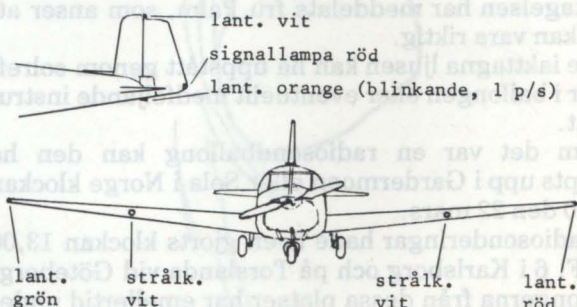
'Om det var en radiosondballong kan den ha släppts upp i Gardermoen eller Sola i Norge klockan 13,00 den 22 mars'.

Avståndet Gardermoen - Finspång är cirka 32 mil fågelvägen. Om man sedan förutsätter att det blåste 40 sekundmeter längs hela sträckan, innebär det att ballongen fått en flygtid på 2 timmar och 7 minuter.

Orimligt? Nej, inte alls. Och avståndet Sola - Finspång, som är cirka 67 mil, skulle ytterligare kunna stärka ballongteorin.

Men jag anser att ballongteorin är synnerligen osannolik, och med stöd av det vederhäftiga intryck jag fått av fru Palm anser jag, att det föremål hon observerade den 22 mars 1967, klockan 17,00 över Finspång, fortfarande måste betraktas som oidentifierat - med all säkerhet ett UFO!

Flp Sk 50 SAAB Safir

Strålkastare: 2 st. 100w (kan tändas var för sig)

Vinglanternor: 2 st. 20w

Stjärtlanternor: 3 st. 5w

*Helge glömmar aldrig sitt
möte med de tolv små männen:*

*— Dom såg hårda och grymma ut
och jag blev "himmelens rädd"...*

Interview: Anders Liljeström

2. Fru Greta Haglunds observation den 22 mars 1967 klockan 16,00 - 16,30 i Finspång.

Meteorologen vid F. 13 i Norrköping skriver: 'Den andra rapporterade iakttagelsen i Sundet den 22 mars 1967 gjordes omkring klockan 18,15 av fru Greta Haglund'...

Vilket är felaktigt!

Fru Haglund uppgav vid mitt besök hos henne, att Norrköpingsmeteorologen missuppfattat observationstiden.

Hon såg inte UFO:t klockan 18,15, utan redan mellan klockan 16,00 och 16,30.

Och på grund av den missuppfattningen faller meteorolog Edströms uppgift, att det fru Haglund sett skulle ha varit ett skolflygplan från F. 11 i Nyköping av typ Sk 50 SAAB Safir.

Men även om herr Edström inte missuppfattat tiden, hade flygplansförklaringen varit om möjligt ännu sämre än den framförda ballongteorin!

Herr Edström skrev i sin tilläggsrapport:

'En undersökning har gett vid handen att ett flygplan av typ Sk 50 SAAB Safir startat klockan 18,00 från F. 11 i Nyköping och flugit på 200 meters höjd mot norra Vättern och passerat Finspång ungefär vid tidpunkten för fru Haglunds iakttagelse. Flygplanet som är gult, hade vid tillfället strålkastare och lanternor tända'.

Hade observationstiden stämt skulle fru Haglund alltså ha sett fel på ett flygplan som är 7,85 meter långt och har en spännvidd på 10,6 meter! Inte nog med detta, ett flygplan av typ Sk 50 SAAB Safir är utrustat med följande:

1. Längst ut på vingpetsen finns två lanternor, den ena röd, och den andra grön, och dessa lyser med en ljusstyrka på 20 Watt.
2. På stjärten finns tre lanternor, den första sitter på toppen av fenan, den andra längst ut på den bakre kanten nedanför fenan och den tredje på den utskjutande kanten nedanför fenan. Dessa lanternor lyser med en ljusstyrka på 5 Watt.
3. I mitten på halva vingen sitter en strålkastare på var sida om flygplanskroppen. Strålkastarna går under benämningen GEp 4591, har 100 Watt i ljusstyrka och manövreras med reglage från förarkabinen, så att de kopplas på samtidigt eller var för sig.

Fru Haglund säger:

- Jag skulle inte ha kunnat undgå att se om föremålet varit utrustat med de lanternor ni beskriver, och så stämmer inte tiden heller.

Nej, tiden stämmer inte, och frågan är om en Sk 50 SAAB Safir över huvud taget startade från F. 11 i Nyköping klockan 18,00 den aktuella kvällen.

Flygplansförklaringen måste ha varit utredarnas sista utväg, eftersom inte ens främmande makters

förmodade väderballonger kan kretsa runt i ett och samma område någon längre tid.

Misstänksam av naturen beslöt jag att kontrollera uppgiften om att en Sk 50 SAAB Safir skulle ha startat från F. 11 den angivna dagen. Jag skrev därför ett brev till flottiljchefen för F. 11 i Nyköping.

I ett brev av den 19 mars 1973 svarade han:

'Någon möjlighet att forska vidare i detta finns inte eftersom färdplaner för flygning (PLN) arkiveras endast i fem år. Det förefaller osannolikt att någon förväxling mellan Sk 50 och annat föremål kunnat ske. Dels är det fortfarande ljust vid denna tidpunkt, och dels borde motorbullret från Sk 50 på låg höjd ha uppfattats. Ljudet borde till och med ha hörts före flygplanet observerades. Och dels är Sk 50:s strålkastare (2 st.) framåtriktade och kan således inte ha riktats mot marken utan att flygplanet dyker, något som är osannolikt på så låg höjd.

Brevet är undertecknat:

B. Eriksson

Flottiljchef F. 11.

Nyköping

Polisutredningen - ett slarvigt falsarium

Fru Haglund påpekar också att meteorologen misstagit sig på ytterligare tre viktiga punkter i sin tilläggsutredning.

1. I sin rapport skriver han att fru Haglund såg UFO:n cirka 100 meter från bostaden.

- Avståndet var omkring 500 meter, för på det avståndet ligger det berg där jag såg föremålet gira av mot norr, säger fru Haglund och tillägger, att varken föremålets kursändringar eller höjdändringar finns med i meteorologens annars så utförliga rapport.

Men dessa uppgifter var kanske för obekväma eller osannolika för att stämma in på flygplans-teorin?

2. Meteorologen skriver också:

'Efter föremålet var det en ljusstråle. Hon liknade den vid den vita strimma, som blir i luften efter ett reaflygplan på hög höjd'.

- Någon sådan strimma såg jag aldrig, säger fru Haglund. Jag beskrev den som en eldfärgad utstrålning, något som påminde om en svetslåga.

3. I rapporten skriver han också att han delgivit fru Haglund flygplansförklaringen, och påstår sedan att hon ansett, att det inte var helt osannolikt att det föremål hon såg kunde ha varit det flygplan som omnämns.

- Jag frågade honom vad det kunde ha varit som jag såg, och då svarade han att han uppriktigt sagt inte hade någon som helst förklaring att lämna

mig. Vi talade inte om flygplan alls vid detta tillfälle!

Med stöd av de nya uppgifterna som framkommit, dels av fru Greta Haglund och dels av flottiljchefen vid F. 11 i Nyköping, anser jag att det föremål som fru Greta Haglund observerade den 22 mars 1967 i Sundet, Finspång, var ett UFO!

Jan-Ove Sundbergs kritiska granskning av den så kallade Finspångsrapporten stöds också av personalen vid radiosondstationen i norska Gardermoen! Tjänstgörande meteorolog vid F. 13 ville göra gällande att föremålet var en radiosond som sänts upp från Gardermoenstationen. Men som läsaren kan se, av det brev från Gardermoen som UFO-Information också publicerar här intill, är det osannolikt att ballongen skulle ha kunnat uppträda i Finspång den aktuella tiden för observationen.

Det är slående hur berörda parter alltid söker förklaringen ur just den yrkesgren de representerar. En bonde tror att det rör sig om en häst eller traktor - en meteorolog 'skyller' på ballong eller molnformation. Talar man med flygvapnet sägs det att det troligen var en helikopter eller flygplan.

Så varför inte ett UFO när man talar med en ufo-log? Skillnaden är förstås den att ufologen inte blir trodd...

Brev från Gardemoen styrker utredningen!

Gardermoen 27 augusti 1973.

Jnr 89 / 73

NN/

Edert brev av den 12 / 3 1973.

Vi har fått översänt ett brev från Eder adresserat till Försvarets Väderforskningsstation Gardermoen och kan ge följande upplysningar.

Från den norska radiosondstationen Gardermoen, Sola och Örland, sändes det upp radiosonder två gånger varje dygn året om. Uppsläppen görs klockan 24,00 samt 12,00. Sönderna har ett utseende som framgår av medsänta skiss.

Ballongen är 2-3 meter i diameter vid uppsläppet men blir något större allt eftersom lufttrycket avtar i höjden.

Avståndet mellan ballongen och radiosonden är cirka tio meter. Linan består av vanligt segelgarn som medsänt prov utvisar. (Snöret är 1 mm grovt.) Man använder inte radarreflektorer på norska landstationer.

Den 22 mars 1967 släpptes ballongen klockan 12,20 lokal tid. Markvinden var 300 grader 15 knop.

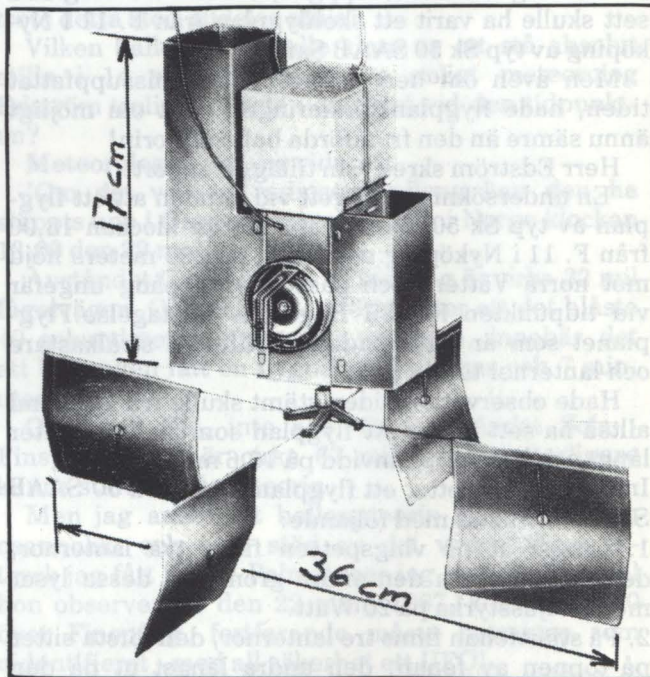
max. vind på 7500 meter 290 grader 96 knop, toppvind på 9800 meter 250 grader 24 knop. Observationen pågick till sonden nådde 30 mb eller höjden 23532 meter. Klockan var då 13,16 lokal tid.

Kontakt med sonden avbröts p.g.a. radiostörningar. Ballongen sprack på en höjd av 30,000 meter. Instrument och ballongrester faller då ned igen.

Med hopp om att upplysningarna kan vara till hjälp.

Med hälsning

Niels S. Nergaard

Skiss av den typ av radiosond som används vid den norska radiostationen Gardermoen. Sonden är förbunden med en ballong. Radiosönderna sänds upp två ggr per dygn. Meteorologen vid F 13 ansåg det troligt att det var just en ballong av den här typen som "spökade" i det s k Finspångsfallet. Uppgifter från väderforskningsstationen i Gardermoen tyder på att det är högst osannolikt!

Källor:

Norrköpingspolisens rapport om fallet, tillägsrapport av meteorologen vid F. 13 i Norrköping.

Brev från flottiljchefen vid F. 11. i Nyköping.

Fältundersökningar och personligt samtal med fru Greta Haglund.

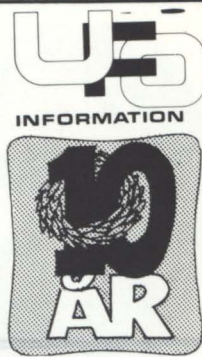
Telefonintervjuer med fru Greta Palm.

Brev från norska radiosondstation i Gardermoen.

**Helge glömmmer aldrig sitt
möte med de tolv små männen:**

— Dom såg hårda och grymma ut och jag blev "himmelens rädd"...

Intervju: Anders Liljegen

Sent en kväll strax efter nyår 1931 hade Helge Eriksson, nu i 70-årsåldern, från Bäckatorp i Mullhyttemo en upplevelse som för alltid ristat sig in i hans minne. På den tiden arbetade han som kreatursskötare på en gård strax utanför Eslöv i Skåne. Då arbetet för dagen var avslutat gick han ut för att besöka en kamrat på en intilliggande gård. På väg därifrån, sent på kvällen, fick Helge Eriksson uppleva något som ligger i det gåtfulla gränsland där mänskliga förklaringar och omdömen inte räcker till.

- Jag var inte långt ifrån den gård där jag arbetade när jag såg 10-12 småvuxna karlar komma gående mot mig. Jag upptäckte dom på cirka 50 meters avstånd när dom snabbt närmade sig mig. Dom var små, dom räckte mig ungefär till knäna, och jag minns att jag kände mig 'himmelens rädd' för den rent märkvärdiga syn jag såg.

De små männen passerade Helge Eriksson på bara någon meters avstånd. Han kunde iakttä 'minimännen' helt tydligt - ett intensivt månsken lyste upp gårdsvägen där figurerna kom gående mot honom.

Små långskäggiga män i mörkgröna dräkter

De kom taktfast gående i gåsmarch och pratade hela tiden högljutt med varandra. Aldrig hade Eriksson hört ett sådant språk tidigare!

- Det lät mänskligt, framhåller han, men allsammans flöt ihop till ett sorl och jag förstod ingenting av vad de sade.

- Jag blev oerhört rädd och fick verkligen ställa mig för att inte springa min väg från platsen. Jag befann mig ju bara på någon meters avstånd från dom där gubbarna, så jag kunde räkna dem till 10-12 stycken.

Kvällen var så ljus att Eriksson tydligt kunde uppfatta enskildheter i utseende och klädsel. De små männen var alla skäggiga. Och deras huvuden verkade onormalt stora i förhållande till kroppen.

- Jag koncentrerade mig på ansiktena som jag tyckte verkade hårda och grymma på något sätt. De var mörka i hyn och deras skägg verkade långt.

De småvuxna varelserna var klädda i mörka kläder - han fick intryck av mörkgrönt - och bar

En månskenskväll strax efter nyår 1931 mötte Helge Eriksson tolv små knähöga män på en gårdsväg utanför

Eslöv. Fortfarande finns det sällsamma mötet inristat i hans minne.

luvor på huvudet. Luvorna var i samma färg som klädseln i övrigt. Det föreföll som om alltsammans var förfärdigat i ett stycke, kanske som 'något slags blus de dragit över sig'.

Stark 'kemisk' lukt... försvann blixtnabbt

Eriksson hade en känsla av att även de små männen såg honom, men att de inte brydde sig om hans närvaro. De gick i rad efter varandra och klampade så högt att han aldrig hört dess make. Det var precis som om en militärtrupp hade kommit marscherande. Marken var hårdfrusen varför ljudet hördes ännu tydligare. Trots att de rörde sig snabbt och taktfast menar Eriksson att de gick mjukt och lätt.

Men han lade märke till en egendomlig lukt som kom ifrån dem. Det var en stark, frän odör.

- Något 'kemiskt' kanske. Jag kände lukten en lång stund efter det att de passerat.

Männen - som efter Erikssons bedömning måste ha varit under en meter långa - passerade snabbt förbi honom utan att ta notis om hans närvaro. Vid allén som ledde upp till gården där han arbetade, tog ett stort gärd vid. Männen, eller varelserna, gick rätt ut på det. Där såg Eriksson ett 'konstigt blåviolett sken' på avstånd.

Ungefär en halv minut efter det att främlingarna gått förbi Eriksson var de framme vid skenet som omgavs av en 'dimma'.

- Vad detta var vet jag inte, fortsätter Eriksson. Det var bara som något slags dimma runtomkring en fläck varifrån det kom ett blåviolett sken. De

försvann in i det där skenet - blixtnabbt försvann dom som med en maskin. Jag hörde bara ett vinnande i luften - och så var de borta!

Ljusskenet var 'väldigt' skarpt med skiftningar i gult, blått och violett. Det var ett ljus av en intensitet som han aldrig förr sett 'här på jorden'.

Kom varelserna från en annan värld?

Helge Eriksson har funderat mycket över det här under de år som förflutit sedan den ljusa januari-kvällen 1931. Han har också talat om händelsen för många. Några tror honom - andra inte. Men han ställer sig ganska likgiltig inför reaktionen - fast förvissad om att vad han sett det har han sett.

Allt står klart och tydligt för honom - och han glömmer inte heller den skräck han erfor vid det sällsamma mötet på vägen. Då han kom hem den kvällen och hade lagt sig för natten kunde han inte somna. Den fantastiska upplevelsen spelades upp igen gång på gång i hans hjärna och han har sedan dess ständigt fått övertyga sig själv om vad hans sinnen registrerat.

- Jag mötte ju dem personligen, jag hörde ju stegen, såg deras ögon och ansikten, kände lukten och allt det andra. Jag såg dem. Jag har aldrig upplevt något liknande sedan. Och när det hände var jag fullt klar i huvudet. Jag har reda på mig det har jag alltid haft.

- Nej, det var inga vanliga människor jag mötte, säger Helge Eriksson med övertygelse. Jag tänkte med en gång, att detta måste vara människor från en annan värld.

Puckelformat UFO över Åsenhöga

Av Carl-Erik Törnqvist

Valborgsmässoafton 1971 gjordes en intressant UFO-observation i Åsenhöga utanför Gnosjö i Småland. Observatörer av det märkliga fenomenet var fabriker Hugo Abrahamsson, hans dotter Eva, 9 år samt sonen Sven, 19 år - samtliga bosatta i Åsenhöga. För Hugo Abrahamsson förblir den upplevelsen oförglömlig.

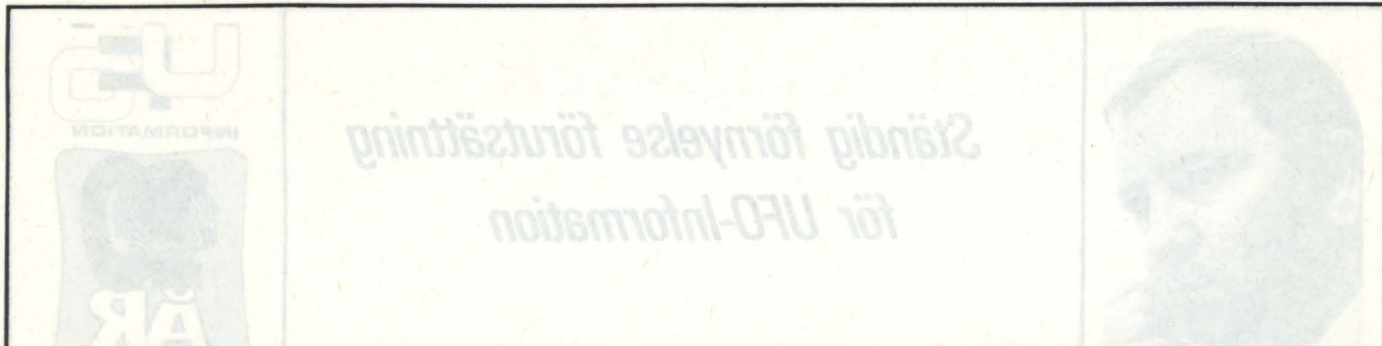
- Det var på kvällen, strax innan klockan åtta, då vi satt och tittade på TV, berättar Hugo Abrahamsson. Jag och Eva fick se föremålet samtidigt då det kom farande på låg höjd - ca 15 - 20 meter ovan

marken. Avståndet till den märkliga farkosten var väl sådär ett 100 - tal meter.

Kursen var syd - nordlig och hastigheten hos föremålet uppskattade Hugo Abrahamsson till omkring 80 kilometer i timmen. Han och hans barn observerade farkosten under, vad de själva uppskattar, ca tio sekunder.

Hugo Abrahamsson beskriver föremålet som en rund skiva - i storlek ungefär tio meter i diameter. Undersidan verkade vara flat medan översidans konturer sluttade svagt uppåt för att kulminera i en mindre 'puckel' eller 'kupol' (se teckningen).

Höjden, från 'kupolens' överkant till farkostens

nedre kant, uppskattar Hugo Abrahamsson till ca 1,5 meter.

- Vi kunde där vi satt inomhus inte uppfatta något ljud säger Hugo Abrahamsson. Men jag kunde uppfatta färgen på föremålet som om den vore av kallvalsad, oxiderad järnplåt.

Från 'kupolens' överkant utgick ett rörligt ljusfenomen som påminde Hugo Abrahamsson om en strålkastarkägla. Ljuset belyste klart 'kupolens' översida. Det var just ljuset från denna 'strålkastarkägla' som vittnena först observerade. Från själva farkosten utgick däremot inget ljus.

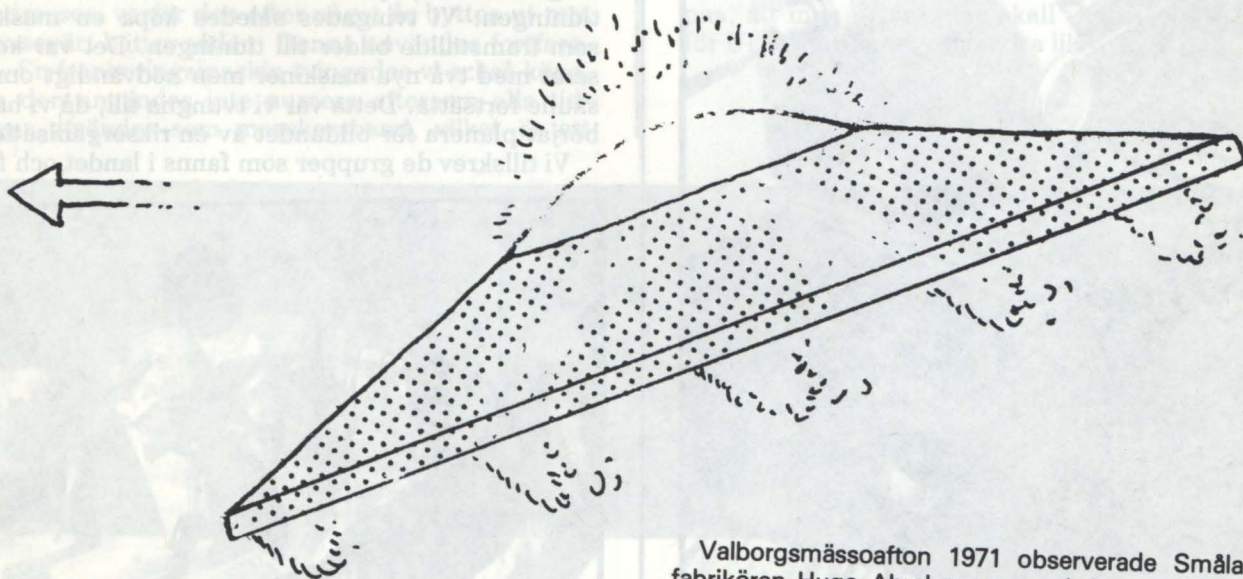
Från UFO:ts ytterkanter tyckte sig Hugo Abrahamsson uppfatta små 'eldpuffar' på ett inbördes avstånd av ca 80 centimeter. 'Puffarna' observerades med jämna mellanrum och Hugo Abrahamsson uppskattar deras antal till ett tiotal under den tid

som iakttagelsen varade. 'Puffarna' utgick i rät vinkel från föremålets undersida. Föremålets ställning i luften beskriver han som en upp - och - ner - vänd desserttallrik med en omkring 45 - gradig lutning men med den främre undre delen i flygriktningen.

- Vi upplevde en underlig och svarstorkarig sinnesstämning efter iakttagelsen - en känsla som dock inte berodde på skrämsel eller rädsla, säger Hugo Abrahamsson.

Han noterar också att han varken före eller efter observationen kunde märka några bild - eller ljudstörningar på teveapparaten. Hugo Abrahamsson har efter händelsen genomskökt terrängen över vilken UFO:n passerade - dock utan att han på marken kunnat märka något ovanligt.

Åsenhöga-observationen

Valborgsmässoafton 1971 observerade Smålandsfabrikören Hugo Abrahamsson och hans två barn ett UFO vid Åsenhöga utanför Gnosjö. UFO:t liknade, enligt Hugo Abrahamsson, en rund skiva med en puckel upptill.

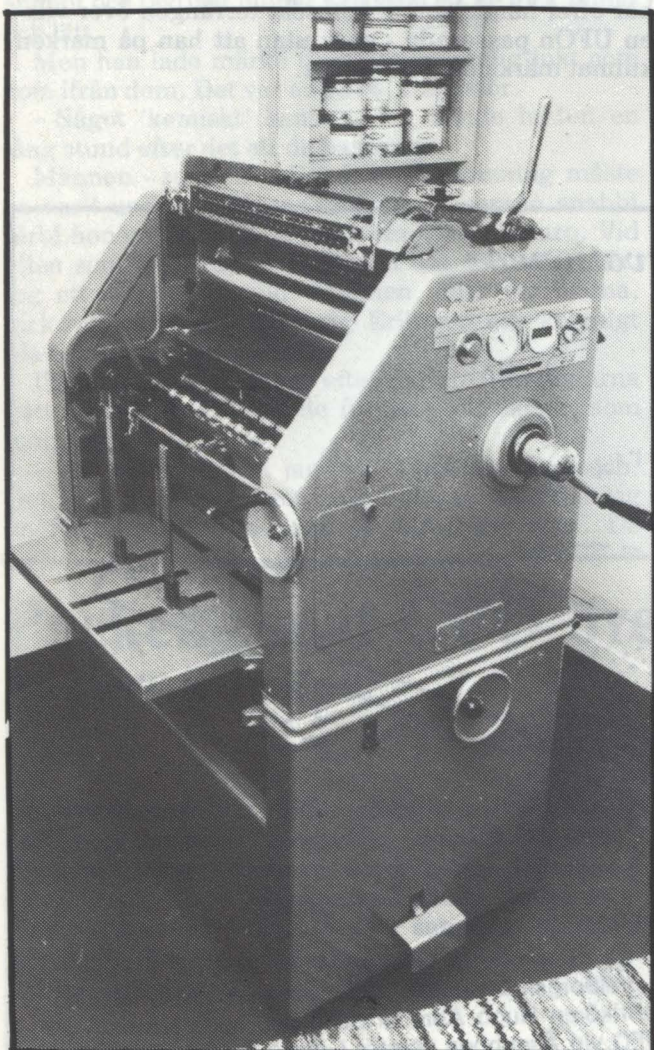

Ständig förnyelse förutsättning för UFO-Information

Tio år som tidning är mycket, om man betänker att UFO är ett ämne som inte låter sig accepteras utan vidare. Så vitt jag vet är tio år nytt svenskt rekord för UFO-tidningar. I dag vet vi att, UFO sakta men säkert håller på att vinna teräng och bli mer och mer erkänt, men hur var det tidigare? Det kan kanske vara av intresse att veta vad som föregått dagens synsätt på UFO-fenomenet. Jag kan självfallet endast relatera det med utgångspunkt ifrån mitt eget synsätt, men jag tror att detta sammanfaller med andras åsikter om ämnet vid den tidpunkt det gäller.

Under åren 1966 - 67 började mitt intresse för

UFO-Informationens första tryckpress. Idag är den ersatt med en långt mer modernare tryckpress — som, till skillnad från den ursprungliga, smått "antika", pressen har en långt större kapacitet.

UFO-saken att öka väsentligt. Jag var då medlem i en UFO-förening i Linköping, men på grund av olika idéinriktningar försvagades föreningen, vilket jag fann olyckligt. Samtidigt hade jag funnit att det totalt grupper som fanns i landet endast sysslade med UFO som självändamål, ett som jag såg det felaktigt sätt att behandla problemet. UFO borde ut till allmänheten och inte hamna i källare runt om i landet. Kort sagt, jag var missnöjd med det sätt varpå UFO handhades.

Sommaren 1968 annonserade jag i Motala Tidning efter intresserade i ämnet och knöt på så sätt kontakter med flera personer (en del av dem är aktiva ännu i dag) och vi bildade tillsammans UFO-Motala under sensommaren 1968. Det stod snart klart att vi om vi önskade överleva och om vi skulle kunna informera utåt, måste starta en tidskrift vilket också skedde hösten 1969.

UFO-Information var ett faktum! Dess första nummer trycktes i hela 30 exemplar! För att kunna framställa den inköptes en stencileringsmaskin med vev. Nummer två trycktes i hela 50 exemplar och sedan ökade upplagan genom annonsering och olika reklamjippon.

Nu kunde vi inte längre stå och veva fram papper utan tvingades köpa en eldriven apparat. Samtidigt meddelade oss fritidsnämnden i Motala, att man inte längre kunde hjälpa till med elstenciler för bilder till tidningen. Vi tvingades således köpa en maskin, som framställde bilder till tidningen. Det var kostsamt med två nya maskiner men nödvändigt om vi skulle fortsätta. Detta var vi tvungna till, då vi hade börjat planera för bildandet av en riksorganisation.

Vi tillskrev de grupper som fanns i landet och frå-

Många frivilliga händer har ihop tidningen under de gångna tio åren. Till alla dem vill UFO-Information rikta ett särskilt tack för deras mångåriga och oftast helt ideella arbetsinsats.

Fick tryckbesök en augustinatt för 21 år sedan!

gade om de var intresserade av att ingå i en riksorganisation. Av tiotalet tillskrivna grupper fick vi ett svar, som inte kändes särskilt uppmuntrande. I stort lydte det som följer. 'Om det är någon grupp här i Sverige som skall starta en riksorganisation så är det vi, ty vi har hållit på i 30 år med UFO så nykomlingar skall inte försöka att sticka upp'. Det enda jag kunde svara i det läget var att 'om ni hållit på i 30 år och inte under den tiden kunnat bilda en riksorganisation, så var ni knappast lämpade för den uppgiften'. Något svar väntade vi ej och fick heller inget.

Vi fick annonsera igen efter personer som var villiga att starta UFO-grupper. Som mest var vi drygt 40 grupper i landet. Men innan dess hade vi påsken 1970 startat riksorganisationen **UFO-Sverige**. Detta ställde större krav på vår tidning, varför vi inköpte en offsetpress i slutet av 1971 och byttes senare 1974. 1972 kom de första offset-tryckta exemplaren av **UFO-Information**.

Men för att kunna trycka med detta förfarande, måste ytterligare maskiner till: en plåtframkallare och en skärmaskin. Dessa inköptes för dyra pengar, och så rullade hjulen igen. Det fanns dock ytterligare en hake, nämligen att medlemsantalet ökat så kraftigt att vi hade svårigheter med adressering och frankering. Av den anledningen inköptes en adresseringsmaskin som underlättade denna arbetsdetalj. Apparaten var dock inte avsedd för större mängder av adresser, varför den efter något år byttes ut mot en avsevärt bättre sådan. Denna användes fortfarande. En frankeringsmaskin tvingades vi också köpa, men den användes inte numera eftersom alla tidningar utsändes som masskorsband, vilket är ett

bättre förfarande som dock kräver att upplagan är minst 1000 exemplar.

Så var det också dags för en falsmaskin. Vi hade ej möjlighet att vika papperet för hand, varför denna maskin inköptes, och den har hjälpt oss ända tills i år då en större och bättre inköptes. En ny sättmaskin införlivades med vår maskinpark 1976 så nu har det lättat något. Men den tryckpress vi inköpte 1974 är ganska dålig, varför vi ämnar byta ut den när pengar och tillfälle ges.

En tidning som **UFO-Information** är inte en, två eller några mans verk - till det fodras en massa goda, oftast helt idéella medarbetare från **UFO-Sveriges** alla lokalföreningar. Utan den hjälpen hade vi, som sedan knäpar ihop tidningen, stått oss slätt! Den hjälpen, skall ni veta, känns fin att ha i ryggen när vi nu går in i vårt andra decennium.

Vägen för **UFO-Sverige** har inte varit så jämn som det kan synas av det skrivna. Tvärtom har avundsjuka och oförmåga att se framåt alltid stått i vägen. Det är mycket ovet jag personligen fått motta av oförstående människor, för konstigt nog har det nästan alltid blivit mig personligen påhoppet gällt. Det som sagts har förvrängts av pressen och tidsningsläsaren har inte förstått att det sagda inte överensstämde med det som stod att läsa i pressen.

Nåja, det hör det förgångna till och vi blickar framåt i stället. Man kan inte glömma men väl undantränga alla dumheter som varit! Vi får hoppas, att man i framtiden skall visa större förståelse för **UFO-problemet** och andra liknande fenomen.

Carl-Axel Jonzon.

Fick rymdbesök en augustinatt för 21 år sedan!

Av A. Wahlström och J. Lind

I slutet av 1950-talet hörde det inte till dagordningen att man rapporterade UFO-landningar i Sverige. Antingen var rapporterna ytterst sällsynta eller också vågade man inte berätta vad man sett av rädsla för att då bli betraktad som mer eller mindre underlig.

Idag är förhållandet, dessbättre, annorlunda. Folk drar sig inte längre för att berätta vad de upplevt - och man står fast vid det! I augusti 1958 landade ett oidentifierat flygande föremål i Västergötland. En man från Härja observerade då både föremålet och en varelse som fanns i den främmande farkosten. Härjabon fick uppleva något oförglömligt. I den här artikeln berättar han själv vad som hände.

'Det hela inträffade i augusti 1958 då jag tillsammans med min familj bodde vid ett ställe som kallas Riset, intill Härja i Västergötland. Vi hyrde en mindre stuga av en bonde i närheten.

Sent en natt, omkring den 25 augusti låg jag och läste en roman. Jag hade semester och allt var lungt och skönt. 'Sovrummet hade jag i köket.

Jag lade ifrån mig romanen och skulle tända pipan då jag av en ren händelse tittade ut genom fönstret. En gestalt var på väg mot utedasset.

Det är väl Oskar (min hyresvärd) tänkte jag, trots att toalettbesöket var väl sent påtänkt. Jag tände pipan, tog upp boken och fortsatte att läsa.

Men genast fick jag en stark känsla av att någon tittade på mig. Jag vände mig om och stirrade rakt in i ett ansikte på en halvmeters avstånd! Endast glasrutan skilde oss åt.

Först trodde jag att det var en människa. Tefat och rymdvarelser hade jag alltid tagit som rent skoj. Min reaktion blev därför att det var frågan om en luffare.

Men då jag tittade närmare såg jag att det var någonting egendomligt med honom. Ansiktet var inramat av en slags hjälm som lyste med en kall blåaktig glans. Likadant var det med hans kläder. Han såg ut att bära en overall som var uppdragen till något som liknade en krage. Och först nu lade jag märke till hur liten han egentligen var som en grabb i 11 - 12-årsåldern ungefär!

Det var för mörkt ute för att jag skulle kunna urskilja ansiktsfärgen men den var i alla fall ljusare än hjälmen och overallen. Ögonen var aningen större än en människas och dom verkade vara kol-svarta. Några öron kunde jag inte upptäcka för hjälmen täckte den delen av huvudet. Hans blick hade en oförklarlig verkan, den hypnotiserade mig!

Jag vet inte vad som flög i mig men jag slängde på mig kläderna och rusade ut för att genskjuta honom

då han plötsligt lämnade fönstret. När jag kom ut hade han redan hoppat över ett litet staket på baksidan av huset och hunnit springa ett 100-tal meter.

Jag tog upp jakten och det dröjde inte länge förrän jag fick syn på honom igen. Nu stod han bredvid rågåkern på vänster sida av vägen. Jag såg att han sysslade med någonting men kunde inte avgöra vad det var. När jag nådde fram till rågåkern hade han redan hunnit över på vägens högra sida där en stor veteåker tog vid.

Jag sprang fram och där blev jag stående. På en svag sluttning, 25 meter längre bort, väntade en farkost. Den var stor - 12 meter ungefär - och hade formen av en diskus. Jag förnam en underlig lukt strax innan jag blev överkligt trött på något sätt.

Den lille sprang genast fram till farkosten och uppför en trappa, eller stege, som löpte upp i centrum av farkosten. Sedan hördes ett sjungande ljud som lät som en elmotor när den ökar i hastighet. Farkosten lyfte sakta och samtidigt blev den sjungande tonen skarpare. Jag kände då hur jag blev alldeles förlamad; jag kunde absolut inte röra mig ur fläcken!

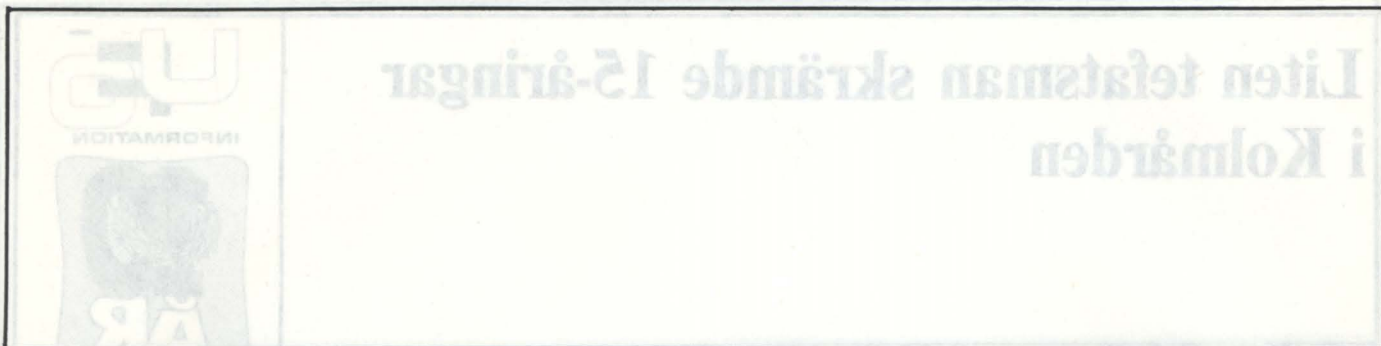
Farkosten höjde sig först rakt upp medan den drog in sina teleskopliknande ben - den liknade ett flygplan som faller in sina landningsställ - sedan accslererade den våldsamt. Några björkar, som stod 10 - 15 meter därifrån, böjde sig i blåsten efter farkosten. När den försvann hade den uppnått en otroligt hög hastighet. Och då släppte också förlamningen sitt grepp om mig. Kvar fanns bara en skarp lukt av ozon.

Jag vände tillbaka och väl hemma berättade jag vad som hade hänt för min fru men hon trodde att jag hade drömt alltihop. Nästa morgon steg jag upp vid halv femtiden. Oskar höll som bäst på att mjölka korna. Jag gick fram och berättade samma sak för honom. Han trodde mig inte heller. Motvilligt följde han i alla fall med mig. Först fann vi att 10 - 12 centimeter av rågaxen var borta, sedan att veteåkern var nedtrampad och slutligen hittade vi tre djupa hål, som bildade en triangel. Då blev han osäker på vad som hade hänt.

Sammanfattning och kompletterande upplysningar

Farkosten

Vittnet observerade UFO:n på ett avstånd av ungefär 25 meter. Den liknade till formen en diskus med en kupol i centrum som var synlig på såväl översidan som undersidan. Runt den övre kupolen fanns något som liknade ventiler. Farkosten vilade på tre teleskopliknande ben som drogs in etappvis

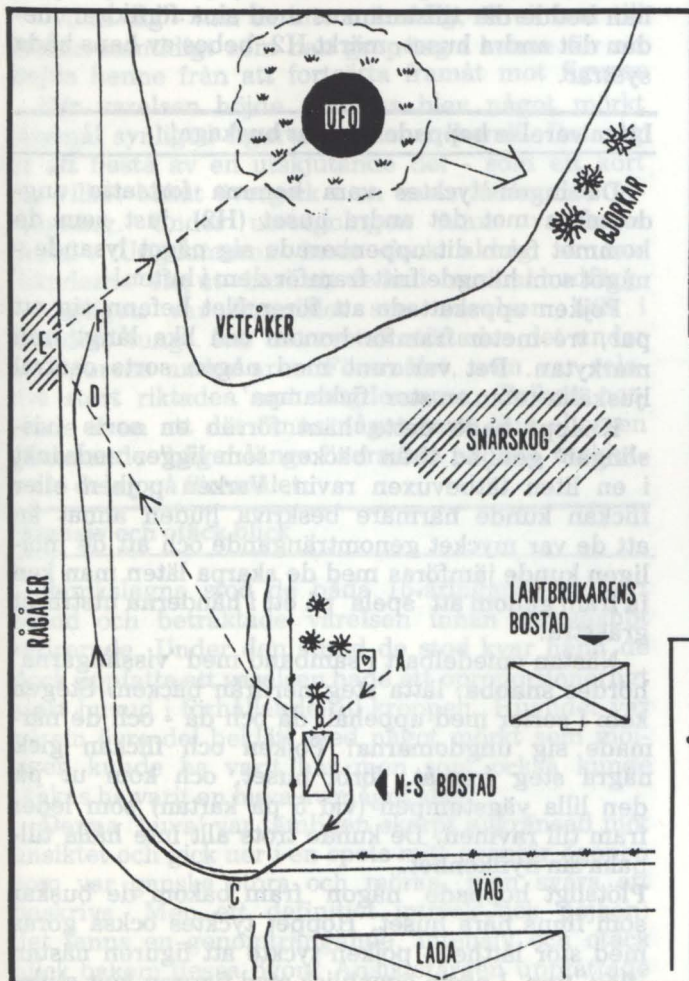
innan den försvann. (Betr. farkostens ungefärliga proportioner se bilden.)

UFO:n var silverfärgad och såg ut att vara tillverkad av metall. Själva diskusens ytterkant var först mörkt blå men allteftersom den skarpa, sjungande tonen ökade i styrka övergick den till att lysa med ett intensivt, ljus blåaktigt sken. Kupolen på översidan skimrade med jämna mellanrum i en annan färg. Det blåaktiga skenet var så bländande att vittnet slutligen tvingades vända bort blicken och just då ändrades färgen till något orange.

Märken i terrängen

Redan tidigt på morgonen gick Härjabon ut för att undersöka omgivningen tillsammans med den skeptiske gårdsägaren. Vid rågåkern, där varelsen hade gjort ett kort uppehåll under flykten, fann de att rågaxen var avklippta 10 - 12 centimeter nedåt strået och försvunna.

Männen fortsatte sedan fram till slänten där

farkosten hade stått. Marken där var mycket hård och det växte mossor. Man hittade tre djupa avtryck som var placerade i form av en triangel. Alla tre cirka 30 centimeter djupa och 20 centimeter i diameter. Vegetationen på platsen var nedtryckt i en cirkel som mätte ganska exakt 12 meter i diameter.

Lukt, ljud och stirrande blick påverkade vittnet

När varelsen stirrade på mannen genom fönstret kände denne sig som om han höll på att bli hypnotiserad. Vid farkosten förnam han senare en underlig lukt och blev i samband därmed oförklarligt matt och kände trötthet.

Då farkosten lyfte hördes en skarp, sjungande ton som tycktes förlama honom. Förlamningen släppte då farkosten försvan. Efteråt kände han en kraftig lukt av ozon.

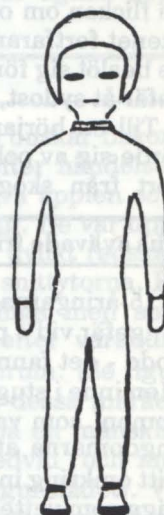
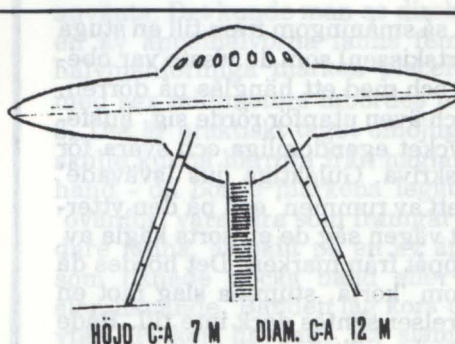
En spaningsfarkost

Härjabon säger idag att det han såg den där natten för snart 22 år sedan antagligen var en spaningsfarkost som var utsänd från något moderskepp för att ta prover och liknande från jorden.

- Jag har fått en sak klar för mig genom de böcker i ämnet som jag har läst - dessa farkoster går i allmänhet ner på ensliga ställen, och det stämmer ju precis in på det här fallet säger Härjabon.

Han konstaterar att han visserligen inte fick några efterverkningar men att han har mycket svårt att frigöra sig från den nattliga upplevelsen.

---> Ufonautens väg
-> Vittnets väg.
Vittnet upptäcker en gestalt vid A.
Ufonauten tittar in genom fönstret vid B.
Vittnet rusar ut och vid C får han syn på gestalten, som redan hunnit till D.
Vid E rör sig ufonauten fram och åter.
Vid F blir vittnet stående orörlig.

UFONAUTEN BAR
HJÄLM OCH EN
OVERALLLIKNADE DRÄKT

Liten tefatsman skrämde 15-åringar i Kolmården

Av Sven Schalin

Denna händelse ägde rum kvällen den 23 augusti 1967 i utkanten av ett litet samhälle i Kolmårdenområdet norr om Norrköping. Vittnen till händelseförloppet var två ungdomar - en pojke och en flicka - som båda vid tiden för händelsen var i 15-årsåldern. Redogörelsen för händelseförloppet baseras i huvudsak på pojkens vittnesuppgifter.

De båda ungdomarna var på onsdagskvällen ute och strövade och befann sig strax efter klockan åtta på en liten väg intill en industritomt - deras läge enligt punkt 1 på kartskissen.

Solen hade gått ner. I skymningen såg de båda 15-åringarna ett rödaktigt sken över skogen. Skenet tycktes komma från söder. Skenet, som inte var särskilt starkt, sänkte sig relativt snabbt ner över skogen och tycktes stanna upp vid marken vid ett skogs-bryn. Pojken kunde inte tillskriva skenet någon viss form eller kontur - inte heller noterade han någon sorts flygkropp eller struktur som kunde dölja sig bakom det röda ljuset.

Fenomenet var också helt ljudlöst. Ungdomarna tyckte det kändes 'ruggigt' och begav sig snabbt från platsen. De hade en obehaglig känsla av att stå under observation - som om någon eller något bakom skenet iakttog dem. Den känslan blev de inte helt kvitt förrän efter några timmar.

Med direkt kurs hemåt tog de genvägen över ett fält (vid punkt 2 på kartskissen). Under tiden hade det röda skenet höjt sig och befann sig åter över skogen. Nästan hemma (ungefär vid 3 på kartan) vände flickan om och gick fram till vägen för att se om skenet fortfarande fanns kvar. Pojken kom efter och de beslöt sig för att ta en promenad längs vägen (ungefär åt sydost, se kartskiss).

Till en början såg de fortfarande skenet som nu rörde sig av och an över skogen. Det drog sig sedan bort från skogsområdet och försvann mot öster.

Ljus svävade fritt i rum

15-åringarna kom så småningom fram till en stuga (ungefär vid 4 på kartskissen) som de visste var obobodd - det fanns till och med ett hänglås på dörren. Men inne i stugan och även utanför rörde sig 'ljusfenomen' som var mycket egendomliga och svåra för ungdomarna att beskriva. Gulaktiga ljus 'svävade' fritt omkring inne i ett av rummen' och på den yttervägg som vetter mot vägen såg de en sorts kägla av ljus som rörde sig uppåt från marken. Det hördes då även ljud som lät som 'korta, stumma slag mot en plankbit'. Några varelser syntes dock inte till. Både pojken och flickan tyckte alltsammans var 'onatur-

ligt' och skrämmande.

Medan de mystiska fenomenen i stugan ännu höll på blev det röda skenet synligt på nytt. Det verkade komma ungefär från väster - närmade sig i en båge och tog sedan en mera nordlig kurs. Skenet förflyttade sig för att sedan delvis skymmas av en träd-dunge.

Skenet växlade nu från rött till vitt, fortsatte förbi trädungen och svängde i en båge över den större vägen och gick ner på sädesfältet på andra sidan en bäck. Efter 'landningen' sloknade skenet ganska snabbt. Hela manövern ägde rum medan ungdomarna fortfarande var kvar vid stugan.

Efter dessa skrämmande upplevelser hade de båda 15-åringarna ingen lust att vistas ute längre. De begav sig genast iväg hemåt - men då föga anande vad som väntade dem där...

De återvände alltså samma väg och gick fram till huset (märkt H 1 på kartan) där pojken ringde på - han bodde där tillsammans med sina föräldrar medan det andra huset, märkt H2, bebos av hans båda systrar.

Liten varelse hoppade fram ur buskage!

Då ingen tycktes vara hemma fortsatte ungdomarna mot det andra huset (H2). Just som de kommet fram dit uppenbarade sig något lysande - något som hängde fritt framför dem i luften!

Pojken uppskattade att föremålet befann sig ett par, tre meter framför honom och lika långt från markytan. Det var runt med någon sorts central ljuskälla - som en stor 'ficklampa'.

Knappt hade detta hänt förrän en sorts 'visslingar' genljöd ifrån bäcken som ligger nedsänkt i en liten tätbevuxen ravin. Varken pojken eller flickan kunde närmare beskriva ljuden annat än att de var mycket genomträngande och att de möjligen kunde jämföras med de skarpa läten man kan få fram genom att 'spela' på ett i händerna utsträckt grässtrå.

Nästan omedelbart i samband med 'visslingarna' hördes snabba, lätta steg nerifrån bäcken. Stegen kom i serier med uppehåll då och då - och de närmade sig ungdomarna! Pojken och flickan gick några steg framåt, förbi huset, och kom ut på den lilla vägstumpen (vid 5 på kartan) som leder fram till ravinen. De kunde trots allt inte hålla tillbaka sin nyfikenhet.

Plötsligt hoppade 'någon' fram bakom de buskar som finns nära huset. Hoppet tycktes också göras med stor lätthet - pojken tyckte att figuren nästan 'flög' upp. I nästa ögonblick stod figuren helt stilla.

Den var inte längre bort från ungdomarna än ett tiotal meter. Figuren var liten, omkring 130 centimeter, och den tycktes stå med armarna vid sidorna och med huvudet nedsänkt så att ansiktet skymdes. Klädseln såg ganska mörk ut. Närmare detaljer var till en början svåra att urskilja i kvällsmörkret - ljuset från gatubelysningen intill var sparsam.

Akta dig - han är inte mänsklig!

Flickan trodde att figuren kunde vara en flickbekant som bodde i närheten och som kanske ville träffa henne. Hon tog därför några steg mot figuren. I samma ögonblick började varelsen att resa upp huvudet och samtidigt också armarna vilket tycktes ske med knykiga, osäkra och 'skälvande' rörelser.

Pojken, som följde tätt efter sin flickvän, fick nu emellertid klart för sig att det inte stod riktigt rätt till.

- Akta dig - han är inte mänsklig, skrek han till flickan samtidigt som han grep tag i henne för att hejda henne från att fortsätta framåt mot figuren.

När varelsen höjde armarna blev något mörkt föremål synligt i figurens vänstra 'hand'. Det såg ut att bestå av en utskjutande del - som ett kort rör vilket bakåt övergick i en sorts lådformad utvidgning. Under utvidgningen fanns varelsens 'hand'. Ungdomarna hann dock aldrig se hur 'händerna' såg ut - bara att de hade normal hudfärg.

Möjligen var föremålet som varelsen höll i 'handen' tungt. När det restes stöttades det under av figurens andra arm. Föremålet, som var relativt stort riktades mot ungdomarna. Pojken noterade även att det fanns något sorts ljus eller en glimmande 'båge' längs översidan av den utskjutande delen på föremålet.

Intensiv och otäck blick

Panikslagna stod de båda 15-åringarna en kort stund och betraktade varelsen innan de snabbt retirerade. Under den stund de stod kvar hann de dock uppfatta att varelsen hade ett oproportionerligt stort huvud i förhållande till kroppen. Huvudet var på sin övre del beklätt med något mörkt som möjligen kunde ha varit hår men som också kunde tänkas ha varit en huva av något slag.

Denna 'huva' var tämligen skarpt avgränsad mot ansiktet och gick ner i en spets mitt ovanför ögonen som var ganska stora och mörka, men svåra att beskriva. Men ett definitivt intryck fick pojken: det fanns en genomträngande, intensiv och otäck blick bakom dessa ögon! Ansiktsfärgen uppfattade

han som 'normal'.

På munnen-näsans plats såg det ut som ett X - även här är tolkningen ett frågetecken - detaljerna han aldrig uppfattas tydligt.

Armar och ben var mycket smala. Hjulbentheten var påfallande. Hur fötter med eventuell beklädnad såg ut kunde ungdomarna inte uppfatta.

Lysande ledning vid fötterna

Klädseln var även den oviss. Men troligen bar varelsen något som påminde om en overall i något mörkt, kanske blåsvart, material som tycktes vara olika på över - och underkropp. Möjligen fanns någon sorts bälte vid midjan. En märklig detalj var att det ungefär vid fotlederna fanns något som liknade en tunn 'ledning' som ett kort ögonblick lyste intensivt vit. Det hände medan varelsen stod framför ungdomarna med höjt 'vapen'.

Varelsen verkade 'tuff' där den stod framför 15-åringarna men samtidigt på något sätt ändå osäker - 'liksom darrade eller skälvde'.

Efter den korta men skakande konfrontationen hade ungdomarna bara en tanke - att komma inomhus så snabbt som möjligt. De återvände till huset (H2), knackade på och släpptes in av pojkens systrar. Ungdomarna var chockade vilket såväl systarna som pojkens mor, som en kort stund senare träffade ungdomarna, kunde intyga.

Så långt är redogörelsen för det huvudsakliga händelseförloppet klar. Men det hela var ändå inte över. Det blev under några dygn framöver ett efterspel som i väsentliga delar också bör ägnas uppmärksamhet.

Mystiska märken i äpplen

Det fanns en del äppelträd nära de buskar bakom vilka figuren hoppat fram. Dagen efter händelsen fann pojken vid dessa äppelträd några äpplen som utsatts för en något ovanlig behandling. De var uppkluvna men utan att någon kniv eller dylikt redskap använts. Det kunde man se direkt på snittytorna. På en av äppelhalvorna fanns fem tydliga men små halvmånformiga märken placerade efter varandra med sex millimeters inbördes mellanrum. (Se figur 3. Det är praktiskt taget omöjligt att dessa märken skulle kunna härröra från naglarna på en mänsklig hand - då borde märkena legat 'bredvid' och inte 'ovanför' varandra som framgår av figurbladet). Vidare fanns, särskilt på en av äppelhalvorna, något som liknade tjocka band eller strängar av något slemliknande. Banden låg kors och tvärs över snittytan. Pojken hävdade att slemmet hade en 'rov-

Liten tefatsman skrämde 15-åringar i Kolmården

djursliknande' lukt.

Den 24 augusti, dagen efter mötet med den mystiska figuren, konstaterade ungdomarna egendomliga fotspår som fanns både hemma i trädgården och ute på fältet mellan hemmet och industritomten (ungefär vid 2 på kartskissen). Fotspåren i det senare fallet fanns underligt nog i närheten av den väg som ungdomarna tagit över fältet kvällen innan. De spåren var tydligast. Bland dessa underliga fotspår fanns även en sorts mindre spår som helt skilde sig från de förra. (Bägge typerna av spår finns uppräta- de med pojkens hjälp på figur 4). Ungdomarna hade ute på fältet kunnat jämföra de främmande fotspåren med sina egna och då funnit att de främmande spåren var mycket djupare.

Fönsterluckor bröts loss

Till sist kan även noteras att en av pojkens systrar natten mellan den 24 och 25 augusti hörde ljud utanför huset (H2) och dessutom såg hon genom fönstret ett ljussken som såg ut att komma från någon sorts 'ficklampa' (jämför händelsen på kvällen den 23 augusti). Ljuden var dels fotsteg som ljud sakta fyra - fem i taget, och dels hördes en sorts knäppningar och skrapande ljud. På morgonen konstaterades att två luckor brutits loss från ett av fönstren. Ljus och ljudfenomenen inträffade vid tvåtiden på natten och ljuset var då tänt inne i huset vilket torde ha varit synligt utifrån. (Om någon person smugit sig omkring utanför huset och i så fall även gjort åverkan på fönsterluckorna är det ganska egendomligt att han vågat ta risken trots att det lyste i fönstren!)

Mina egna kommentarer:

Vad skall man nu tro om allt detta? - Har inte ungdomarna hittat på hela historien eller kanske rentav 'inbillat' sig alltsammans? Har de inte misstolkat vad de varit med om? Eller har någon arrangerat ett skämt?

Man bör ju vara kritiskt inställd och med fantasins hjälp söka konventionella förklaringar där dessa eventuellt kan passa in. Och man kan kanske på vissa punkter i den här redogörelsen tänka sig sådana förklaringar. Man kan då naturligtvis utnyttja den omständigheten att redogörelsen på en del punkter saknar tillräckligt med detaljer. Och då ersätter man dessa med vad man tycker kan passa in - varvid man får fram en naturlig förklaring.

Det bör kanske här framhållas att en grundligare undersökning skulle varit befogad i vissa avseenden. Men dels har jag saknat resurser och dels

skulle detta ha medfört en inte önskvärd uppmärksamhet. Dessutom har jag vid utfrågningen avstått från att försöka pressa fram flera detaljer än vittnena kunnat stå för.

Visst kan man tänka sig t. ex. historien med äpplena arrangerad eller det kunde varit djur som varit framme. Och det som pojkens syster hörde och såg utanför huset natten den 24 och 25 augusti kan ju trots allt ha utförts av någon okynnig person. Men dessa detaljer har inkluderats då jag inte anser dem ovidkommande.

Vidare bör kanske nämnas att pojken tidigare följt en artikelserie i en veckotidning som handlade om ämnet 'flygande tefat' - och det kan ju inte förnekas att de relaterade upplevelserna är orienterade inom nämnda område. Läsaren kanske hajar till och tror sig ha funnit lösningen: en påverkad hjärna i samspel med livlig fantasi och inbillningskraft skapade fram händelserna. Men är den lösningen rimlig i det här långa och komplicerade händelseförloppet? t. o. m. för en psykologisk

Omständigheter som talar för sanningshalten

Det må vara hur som helst med konventionella förklaringar, men för egen del måste jag framhålla följande punkter:

1. Varför skulle ungdomarna hitta på en historia som denna? I så fall borde de varit ivriga att få det publicerat, de skulle vänt sig till t. ex. en tidningsredaktion. Tvärtemot har de bestämt avböjt all uppmärksamhet. Detta är också uppenbart med tanke på alla i och för sig 'omöjliga' episoder - ingen skulle tro dem, de skulle sannolikt väcka löje, vilket särskilt i skolan hade varit outhärdligt.

2. Mitt intryck av pojken är att han verkar helt normal för sin ålder. Vid sin redogörelse märkte jag klart hans allvar och uppriktighet. Dessutom fanns en viss bakomliggande motvilja och rädsla vid återberättandet - attityder som knappast var spelade utan i stället bekräftar att den starka upplevelsen varit en realitet för honom. Detsamma kan sägas om flickan.

3. Pojkens mor bekräftade inte bara att ungdomarna var chockade på kvällen. Hon kunde också konstatera att pojken flera kvällar efter mötet med varelsen höll sig inomhus så fort mörkret föll på - vilket tidigare inte varit fallet. Med tanke på händelserna efter den 23 augusti är det också förstående, att pojken hade skäl att frukta ett nytt möte med varelsen. Samma var fallet med flickan.

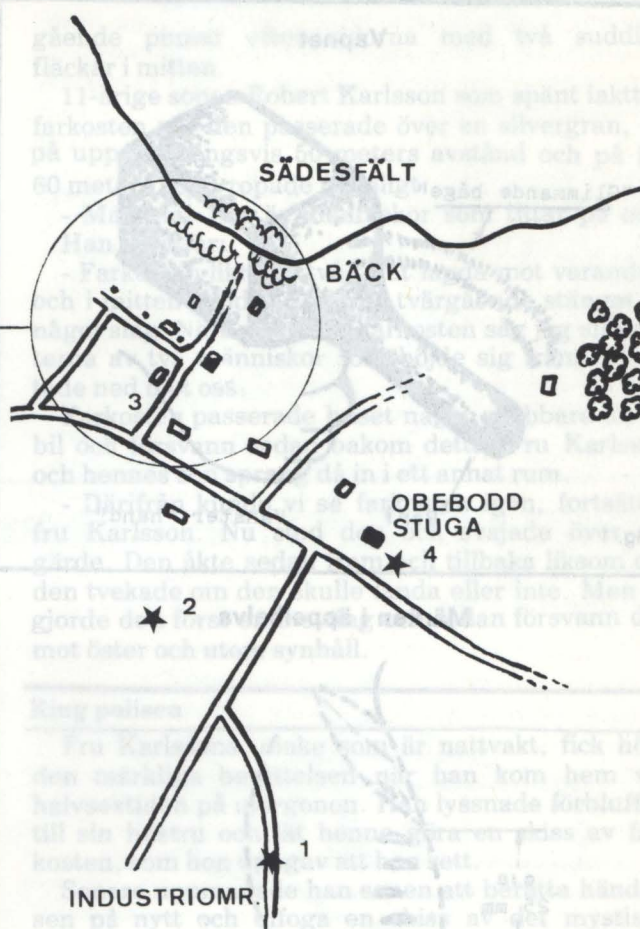
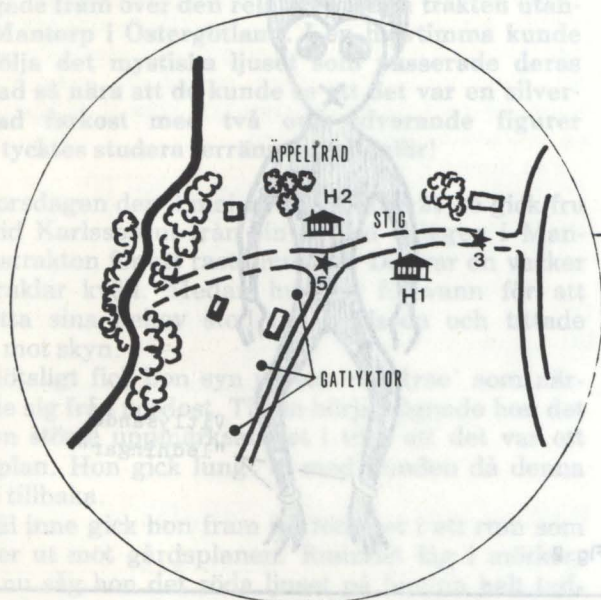
3. På väsentliga punkter stämmer ungdomarnas iakttagelser. Endast i smärre detaljer finns skiljaktigheter - vilket ju normalt kan förväntas. Är det då

Utomjordiska besökare på nattlig spaningstur i Mantorp

Av C-A Jonzon och Jan Lind

Principiell kartskiss utvisande aktuella platser (den 23 aug.)

inte underligt att två människor under cirka två timmar går och 'inbillar' sig samma saker?

5. Vore det hela ett utifrån arrangerat 'skämt' så måste arrangörerna sannerligen haft resurser! Hur t. ex. ordna det röda skenet som ljudlöst for omkring uppe i luften? Och varför hålla på borta över skogen? Pojken förnekade för övrigt att han kände någon som skulle haft anledning att ställa till med ett liknande skämt.

6. Ljusfenomenen och varelsen så som de beskrivits stämmer i stort med liknande rapporter som i hundratal inströmmat från olika delar av världen sedan åtminstone tjugo år tillbaka. Även om de flesta människor inte känner till detta, och även om våra myndigheter inte officiellt vill kännas vid existensen av sådana rapporter, styrker dessa sannolikheten för att det ligger realiteter bakom ungdomarnas berättelse.

Med den utgångspunkten bör man väl med enkel logik kunna förmoda, att det röda skenet härrörde

Betr proportioner, placering av hus etc är kartan endast ungefärligen riktig. Stjärnan jämte siffra anger i ordningsföljd de platser där P och F befann sig.

från någon sorts flygfarkost - ombord på vilken varelsen befann sig - och vilken efter en stunds rekognoscering landat på sädesfältet. Därefter har varelsen gett sig ut för att undersöka något - ta prov av vegetationen (utländska exempel finns) eller dylikt.

Vapnet

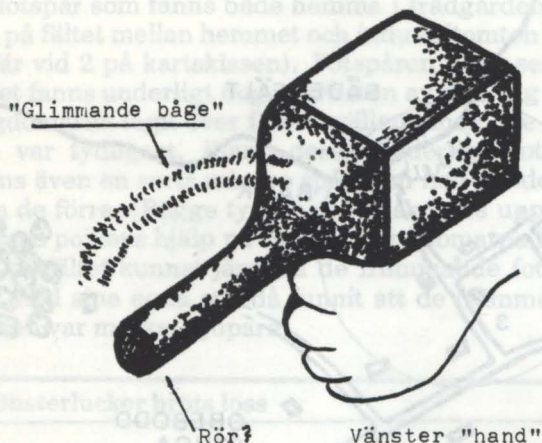

Fig. 1

Märken i äppelhalva

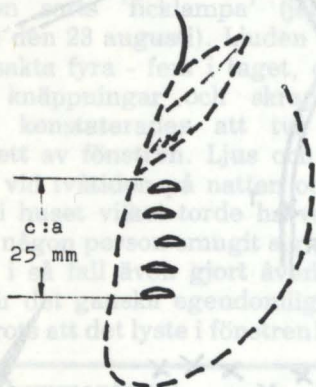

Fig. 3

Varelsen

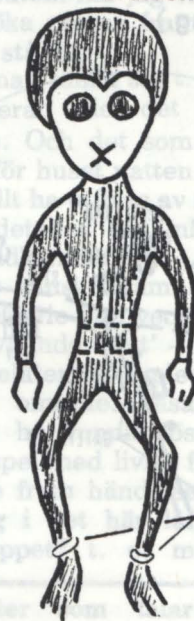

Fig. 2

Fotspår

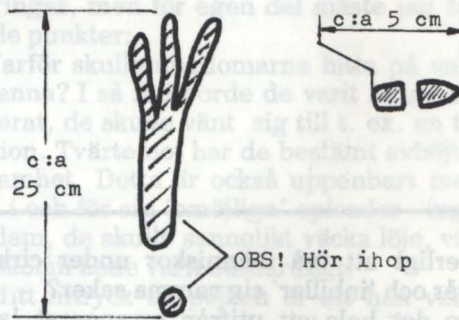

Fig. 4

Utomjordiska besökare på nattlig spaningstur i Mantorp

Av C.-A. Jonzon och Jan Lind

Torsdagen den 3 maj 1973 observerade en kvinna och hennes då 11-åriga son hur ett eldrött ljusklot vaggade fram över den relativt ensliga trakten utanför Mantorp i Östergötland. I en halvtimme kunde de följa det mystiska ljuset som passerade deras bostad så nära att de kunde se att det var en silverfärgad farkost med två ombordvarande figurer som tycktes studera terrängen nedanför!

Torsdagen den 3 maj 1973, klockan 21,45 gick fru Sigrid Karlsson ut från sin bostad belägen i Mantorpstrakten för att rasta hunden. Det var en vacker stjärnklar kväll. Medan hunden försvann för att uträtta sina behov stod fru Karlsson och tittade upp mot skyn.

Plötsligt fick hon syn på ett 'rött lyse' som närmade sig från nordost. Till en början ägnade hon det ingen större uppmärksamhet i tron att det var ett flygplan. Hon gick lungt in med hunden då denna kom tillbaka.

Väl inne gick hon fram till fönstret i ett rum som vetter ut mot gårdsplanen. Rummet låg i mörker, och nu såg hon det röda ljuset på himlen helt tydligt och klart.

- Ljusklotet gick sakta för att vara ett flygplan, och så stannade det upp vid något tillfälle, berättade fru Karlsson efteråt. Jag förstod att allt inte stod rätt till och väckte därför min 11-åriga son för att få ett vittne till händelsen.

När Robert, som sonen heter, stigit upp stod de båda vid fönstret och såg hur ljusklotet stannade upp cirka en kilometer ifrån dem. Det stannade över ett hus med ovanligt starkt ytterlyse och stod kvar en lång stund medan det tycktes pulsera. Kort därpå accelerade det från huset och fortsatte med något vaggande rörelser framåt.

När ljusklotet startade hörde vi ett jetliknande ljud som övergick i ett pysande som när en ångmaskin släpper ut ångan, berättade fru Karlsson. Ljudet kom inte enbart från själva ljusklotet utan tycktes fylla upp hela omgivningen! Det var ändå inte starkare än att vi kunde göra oss hörda när vi pratade om vad det kunde vara som vi såg.

Efter 5-10 minuter satte ljusklotet plötsligt kurs mot fru Karlssons hus som är beläget på en mindre höjd.

- När föremålet närmade sig kunde vi se, att det var silverfärgat och att det ändrade färg från den tidigare kraftigt röda färgen till gul-vitt, berättar fru Karlsson.

Fru Karlsson som på grund av synfel varken kan bedömma avstånd, storlek eller hastighet på nära håll, såg objektet som en lång oval med tvär-

gående pinnar efter sidorna med två suddiga fläckar i mitten.

11-åriga sonen Robert Karlsson som spänt iakttog farkosten när den passerade över en silvergran, då på uppskattningsvis 50 meters avstånd och på 50-60 meters höjd, ropade plötsligt:

- Mamma! Det är människor som tittar på oss! Han berättar:

- Farkosten liknade två tefat lagda mot varandra, och i mitten skildes de åt av tvärgående stänget av något slag. Nära mitten av farkosten såg jag silhuetterna av två människor som böjde sig fram och tittade ned mot oss.

Farkosten passerade huset något snabbare än en bil och försvann sedan bakom detta. Fru Karlsson och hennes son sprang då in i ett annat rum.

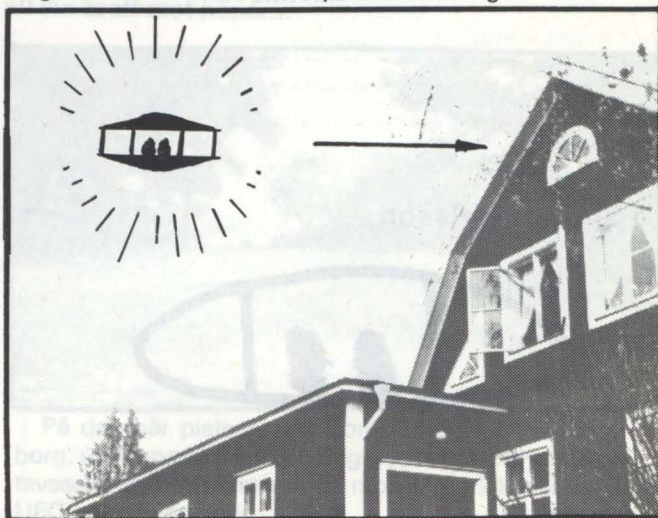
- Därifrån kunde vi se farkosten igen, fortsätter fru Karlsson. Nu stod den och svajade över ett gärd. Den åkte sedan fram och tillbaka liksom om den tvekade om den skulle landa eller inte. Men så gjorde den först en u-sväng och sedan försvann den mot öster och utom synhåll.

Ring polisen

Fru Karlssons, make som är nattvakt, fick höra den märkliga berättelsen när han kom hem vid halvsextiden på morgonen. Han lyssnade förbluffad till sin hustru och lät henne göra en skiss av farkosten, som hon uppgav att hon sett.

Senare uppmanade han sonen att berätta händelsen på nytt och bifoga en skiss av det mystiska

Föremålet passerade på ett avstånd av ungefär femtio meter och försvann bakom huset. Vittnena befann sig vid det vänstra fönstret på andra våningen.

objektet såsom han hade uppfattat det.

Sonens berättelse och skiss visade sig vara nära nog identiska med hustruns, och hade maken haft några tvivel på att observationen ägt rum så var de nu helt bortsofade.

Vid middagstiden ringde fru Karlsson till dagofficeren på F.3. i Malmslätt och berättade vad hon hade sett och frågade samtidigt om han hade någon aning om vad slags objekt det kunde ha rört sig om.

Dagofficeren uppgav att endast en Viggen befunnit sig i området vid den aktuella tidpunkten, han uppmanade henne att ringa polisen. Men kvinnan, som framträder med fingerat namn, sade att hon ville vara anonym.

Robert Karlsson är övertygad om att det var ett 'flygande tefat' som han observerade tillsammans med sin mor på kvällen den 3 maj 1973. Han konstaterar detta helt lungt och sakligt - utan att göra någon sensation av den märkliga upplevelsen. Han berättar att han visserligen läst serietidningar om 'flygande tefat', men säger att han aldrig någonsin sett något av den typ som uppenbarade sig den minnesvärda kvällen.

Fru Sigrid Karlsson:

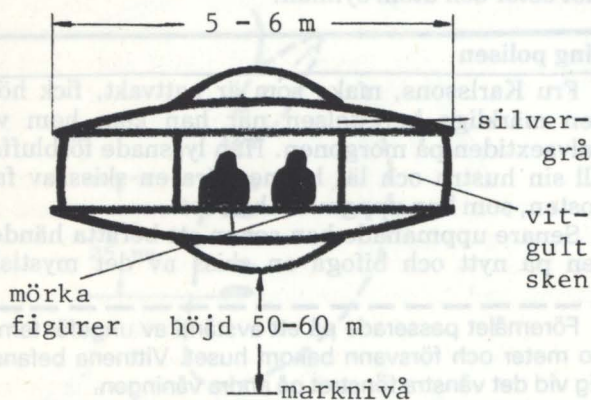
- Jag vet inte vad vi såg. Men det var varken en helikopter eller ett flygplan.

- Hur reagerade Ni på händelsen?

- Jag började frysa när föremålet hade försvunnit. Det var en oerhört stark upplevelse. Jag blev nog lite uppskakat av vad jag såg.

SKISSER BASERADE PÅ VITTNESTECKNINGAR

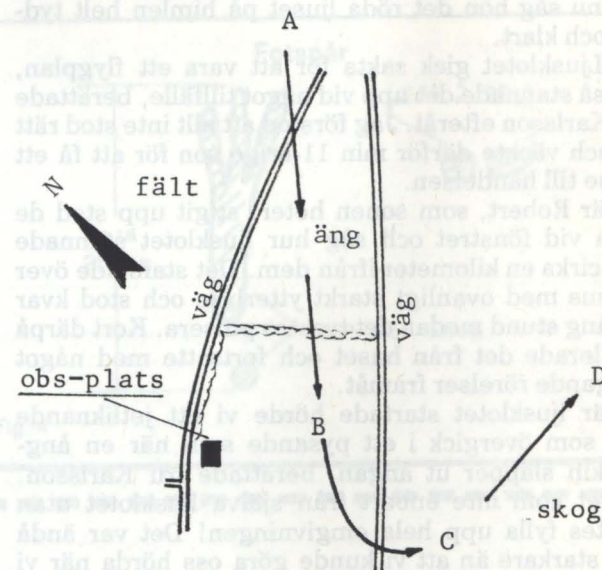
Robert Karlsson

Sigfrid Karlsson

Pilarna anger UFO:ns ungefärliga väg

- (A) UFO:n siktades i NO
- (B) UFO:ns utseende kunde tydligt iakttas i detta läge.
- (C) UFO:n rörde sig fram och tillbaka över ett gärde.
- (D) UFO:n försvann i östlig riktning

För 21 år sedan i Domsten: Helsingborgare attackerades av kägelformade UFO-varelser!

Text: Sven Schalin Teckning: Kenneth Ek

Den 20 december 1958 ägde det beryktade UFO-fallet i Domsten, några mil norr om Helsingborg, rum. Två Helsingborgare, Stig Rydberg och Hans Gustavsson, upplevde där något som de aldrig kommer att glömma - ett möte med ett UFO och hela dess besättning. Mötet resulterade bl. a. i en vild brottningsmatch med de kägelliknande främmande figurerna!

De var vid tretiden på natten i bil på väg från Höganäs hem till Helsingborg när de vid Domsten stannade för att 'sträcka på benen'. Trots den starka dimma som rådde vid tillfället upptäckte de i en skogsglänta vid sidan av vägen ett egendomligt ljussken. Först trodde de att skenet härrörde från någon militärovning men beslöt sig ändå för att se lite närmare på ljuskällan.

När de närmade sig såg de en slags rund ljuskropp, som också utsände ett intensivt, vitaktigt sken. Ljuskroppen stod på ett slags trebent landningsställ ett 50-tal meter från Helsingborgsvägen. Ljuskroppen, som var diskusformad, hade en diameter som de båda männen uppskattar till omkring fyra meter. Tjockleken på 'diskusen' såg ut att vara cirka en meter på det bredaste stället.

Ljuskroppen var vidare något diffus i sin begränsning och verkade, enligt vittnena, att dölja en mörkare 'kärna' eller kropp innanför. Både Rydberg och Gustavsson lade märke till en stark lukt som de beskrev som 'ett mellanting av eter och vidbränd korv'. När de båda männen befann sig cirka femton meter ifrån föremålet upptäckte de tre eller fyra mörka, blyertsgrå, kägelliknande figurer som planlöst rörde sig hit och dit innanför ljuskretsen. Figurerna hade varken armar, ben eller ansikten. De var ungefär 130 centimeter långa och 75 centimeter breda.

Alla rörde de sig utan mänsklig anknytning, som Stig Rydberg uttryckte sig.

Vid intervjun behandlades just den detaljen ingående - det verkade som om varelserna, vad rörelsesättet beträffar, skulle saknat den naturliga tröghet som annars är så typiska för vanliga materiella kroppar. Figurernas kägelform var heller inte hela tiden densamma utan varierade.

Brottnings.

Stig Rydberg och Hans Gustavsson greps av skräck och tänkte genast återvända till bilen men hindrades av figurerna som snabbt var över dem! Den brottningsmatch som sedan följde kan sannerligen betecknas som egendomlig.

Man blev kopplad här, demonstrerade Stig Ryd-

berg och förde ihop handlederna. Sedan uppåt armarna, stora stycken i taget. Jag satt fast men kämpade hela tiden. Försökte man springa därifrån var dom genast nere vid fötterna och låste benen så att man föll omkull.

Både Rydberg och Gustavsson vidhöll att figurerna de kämpade med måste ha varit varelser av något obestämt slag.

- Dom tycktes genast veta vad vi i nästa ögonblick tänkte företa oss - och dom fanns på plats redan innan man hunnit omsätta tankarna i handling.

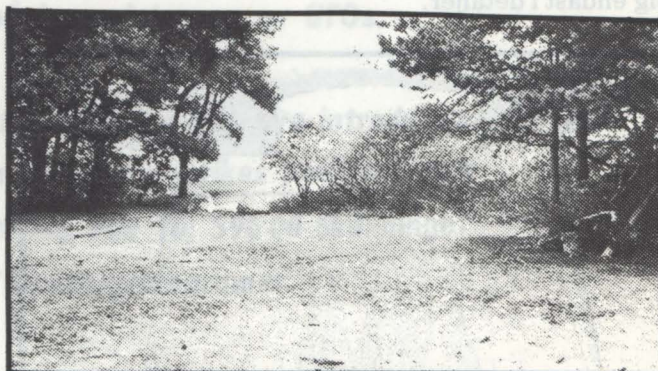
Just den omständigheten var mycket frapperande och påtaglig medan varelsernas fysiska styrka dock inte var så märkvärdig. Helsingborgarna kunde utan särskilt stora ansträngningar frigöra sig från varelsernas grepp. Rydberg försökte vid ett tillfälle slå till en av sina angripare.

- Men näven träffade inget hårt, berättade Stig Rydberg. Den hejdades liksom gradvis av något elastiskt som också slöt sig runt handen och pressade den tillbaka igen!

Träskliknande.

Under kampens gång fick Rydberg och Gustavsson klart för sig att varelsernas avsikt var att föra dem mot UFO:t. Varelserna gav också ifrån sig ljud - små vibrerande 'surr', speciellt när ett nytt grepp skulle sättas in. Rydberg trodde möjligen att det rörde sig om någon sorts konversation mellan varelserna. En annan intressant detalj var den råa 'träskliknande' lukt som varelserna tycktes avge.

Slutligen lyckades Rydberg göra sig fri och började då genast så snabbt han kunde springa mot bilen. Gustavsson var då fullständigt övermannad - samtliga de tre eller fyra figurerna tycktes koncentrera all sin kraft mot honom.

På den här platsen, vid Domsten norr om Helsingborg, utkämpade två män, Stig Rydberg och Hans Gustavsson, en brottningsmatch mot några kägelliknande UFO-besättningsmän.

Hans Gustavsson lyckades emellertid greppa tag i en campingstolpe som fanns på platsen. Han höll sig sedan fast i den medan varelserna hela tiden försökte dra honom i riktning mot UFO:t...

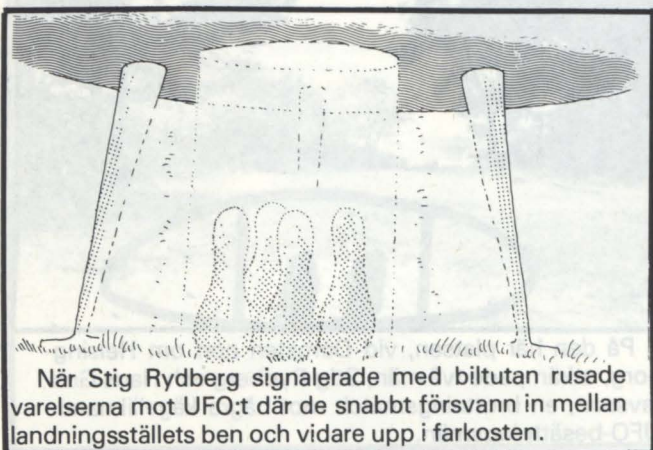
Under tiden hade Stig Rydberg hunnit fram till bilen. Hans enda tanke var att nå signalhornet för att tillkalla hjälp fortast möjligt. Väl inne i bilen såg han Gustavsson hänga vågrätt rakt ut i luften från campingstolpen - med kroppen riktad mot UFO:t. I samma ögonblick Rydberg får ljud i signalhornet släpper varelserna Gustavsson som då handlöst faller till marken.

Sedan gick allt mycket snabbt. Varelserna rusade mot UFO:t där de snabbt försvann in mellan landningsställets ben och upp i den mystiska farkosten. Därefter hördes ett intensivt ljud som Rydberg och Gustavsson beskrev som så högtöntigt att de knappast kunde uppfatta det men på samma gång ändå intensivt genomträngande.

UFO:t startade och steg uppåt oerhört snabbt för att sedan i en båge försvinna ut mot Öresund. Hela händelseförloppet tog cirka fem minuter. Sedan även Gustavsson återvänt till bilen satt de båda männen som paralyserade efter den uppskakande upplevelsen. Först efter 20 minuter kunde de samla sig så pass att de kunde fortsätta hemfärden.

Hypnoanalys.

För en 'vanlig' människa är det kanske ursäktligt att ställa sig tvivlande till den historia de båda Helsingborgarna dukat upp. Rydberg och Gustavsson fick emellertid efter det att de tillkännagett sin upplevelse genomgå långa förhör av polis och militärmyndigheter. Mest betydelsefullt var kanske den undersökning med s. k. hypnoanalys som de genomgick under ledning av de båda Helsingborgsläkarna Lars-Erik Essén och Wilhelm Hellsten. Resultatet av analysen, som innebär att alla hallucinationer, suggestioner och eventuellt uppdiktade historier bortskalkas från patienternas medvetande, gav ett positivt besked för både Rydberg och Gustavsson - också när undersökningen efter en tid upprepades. De individuella redogörelserna skilde sig endast i detaljer.

En acceptabel förklaring på varelserna kan möjligen vara att UFO:t genom ett omgivande gravitationsfält med tillhörande verkningar av elektrisk art skapat virvlar eller likartade koncentrationer som kan ha sugit åt sig material från marken och sedan 'materialiserat' sig som varelser. Träsklukten blir då också förklarlig. Den egendomliga lukten av 'eter och bränd korv' kan vara en ganska god beskrivning av ozonlukt. Gasen ozon bildas just vid elektriska urladdningsfenomen. Det genomträngande ljudet kan vidare ha haft så hög frekvens att det överskridit övre hörbarhetsgränsen - dvs att det då bör ha varit ett s. k. ultraljud. Vad sedan UFO:t var för något - och varför det besökte Domsten - är en fråga som tillsvidare får lämnas därhän.

Avslutningsvis bör följande också konstateras beträffande Domstensfallet. En alldeles likartad händelse ägde rum i Danmark en kort tid därefter. En kvinna vid en bondgård blev så uppskakad att hon blev sängliggande i tre dygn. Vid 17-tiden den 19 december hade också ett föremål, liknande två 'halvklot', iakttagits med nordlig kurs några mil norr om Domsten.

Omkring den 30 januari 1959 meddelades i pressen att två amerikanska experter noggrant och med en omfattande instrumentuppsättning undersökt platsen vid Domsten. Frågan är varifrån dessa experter kom - i varje fall har den kanske största amerikanska UFO-organisationen, NICAP, inte sänt någon personal till Domsten. Och det kan betivlas att någon annan USA-organisation velat kosta på sig en dylik expedition. Att försvarsstaben skulle arbeta tillsammans med amerikansk expertis får väl anses uteslutet.

Vad försvarsstabens hållning i Domstensfallet i övrigt beträffar så fastslog man i den officiella kommunikén kort och gott att 'ingenting gett stöd åt de båda männens berättelse'. Det hade, hette det vidare, varit fråga om självsuggestion hos en av dem - denne hade sedan i sin tur suggererat den andre.

En sådan generalisering får väl ändå anses väga lätt mot de fakta som de båda Helsingborgarna trots allt presenterat!

DET HÄNDER OSS ALLA

förr eller senare:

Någon frågar om "flygande tefat". Någon börjar ifrågasätta. Du behöver inte bli svarslös.

Läs Handlingsprogrammet så är du förberedd och kan ge en bakgrund. T.ex. berätta om varför vetenskapsmännen är hindrade att forska i UFO.

Du får också veta hur man intervjuar ett UFO-vittne och gör en platsundersökning. Metoden är viktig. Det handlar om UFO-Sverige.

Handen på hjärtat, vad vet du egentligen om din egen organisation? Den har en målsättning och en strategi, som redan ger utdelning.

Du ger ett viktigt stöd åt verksamheten och får ett fylligt, läsvärt häfte i "bokformat", med foton och teckningar. (50 sid. offsettryck.) Vi vågar påstå att det småningom blir värdefullt dokument över pionjärbete som nu överallt bedrivs för att påvisa existensen av UFOs.

Beställ UFO Beställ UFO-Sveriges nya introduktionshäfte genom att skicka 30 kr. via inrikes postanvisning till "UFO-information, Box 16, 596 00 Skänninge". Märk talongen "Handlingsprogramm".

**Förre övermontören
Gideon Johansson i Tranås
är genom åren ofta "gynnad"
person när det gäller UFO-upplevelser.**

— • —

**I en artikel i vår jubileumstidning låter
han UFO-Informationens läsare ta del av
en sällsam UFO-observation som in-
träffade i Mariannelund 1959.**

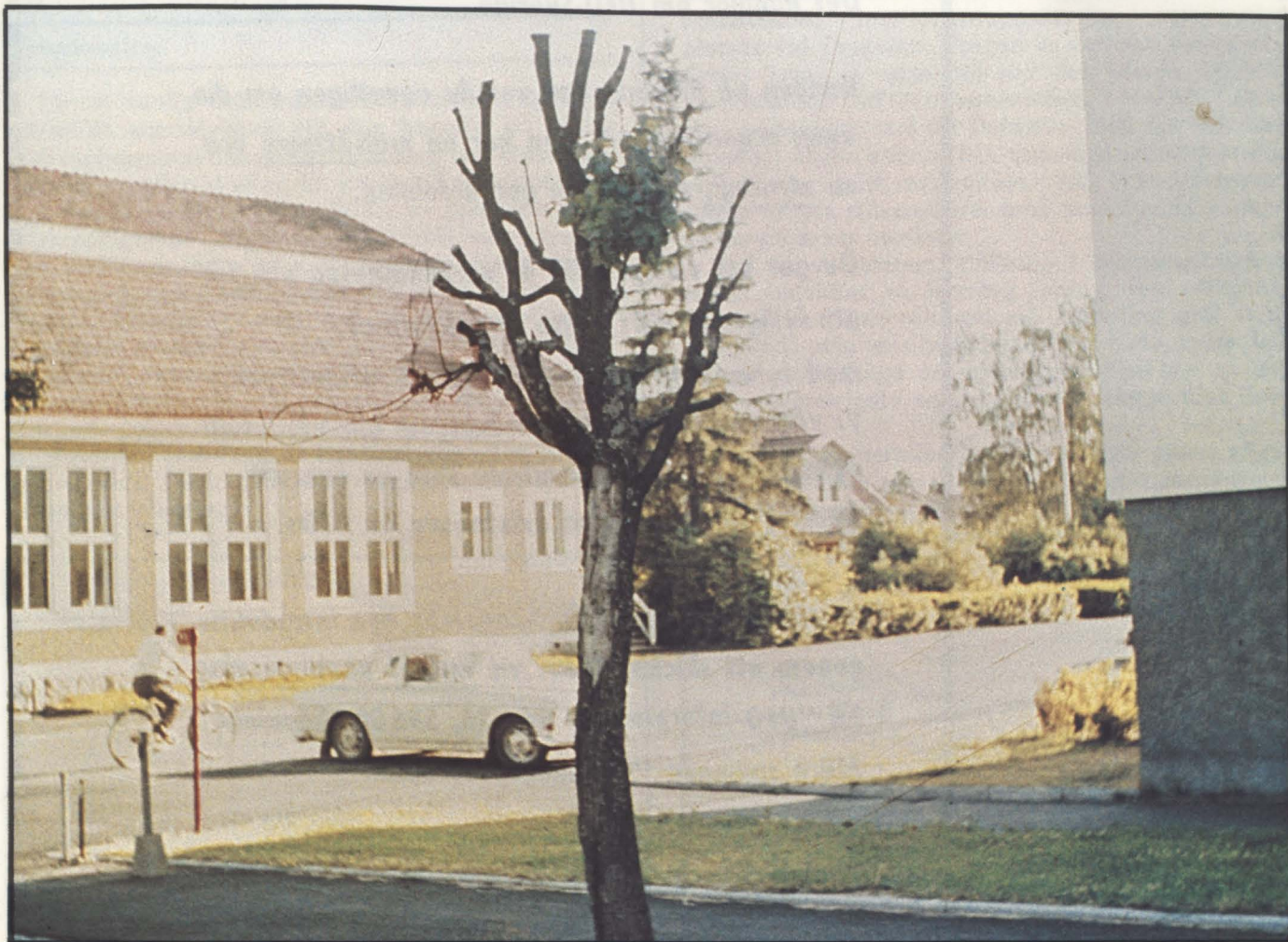
— • —

**Gideon Johansson, vid tillfället 57 år,
fick uppleva en närkontakt med både
UFO:t och dess två passagerare!**

— Se sidan 8 —

— Jag vågar påstå att de två varelserna inte kunde tala. Men varje gång de såg mig in i ögonen var det som om jag fick vetskap om vad som hade hänt dom, säger Gideon Johansson.

Föremålet rutschade ned utmed trädets grenar som skadades.